

HÅNDBOK 2020/21

**SUPPORTERUNIONEN
FOR BRITISK FOTBALL**

Postboks 2660
St. Hanshaugen
N-0131 Oslo

E-post:
post@supporterunionen.no

Nettsider:
www.supporterunionen.no
www.banehopper.com
f/supporterunionen.no

LEDER:
Anders Christensen
(Liverpool)

NESTLEDER:
Ray Tørnkvist
(Leeds United)

STYREMEDLEMMER:
Harald Unhjem
(Chelsea FC)

Bent Uvaag Johansen
(Celtic)

Karl Yngvar Øvensen
(Hibernian)

ØKONOMIANSVARLIG:
Finn Morten Steen
(Derby County)

I REDAKSJONEN:
Tor Sandø (redaktør)
Anders Christensen
Ray Tørnkvist
Harald Unhjem

Bent Uvaag Johansen
Karl Yngvar Øvensen
Håkon Hals Hellerud
(Grafisk designer)

I skrivende øyeblikk er det aller meste av sesongen 2019/20 ferdigspilt. Slutten av Champions League og Europa League med lagene Manchester City, Chelsea, Manchester United og Wolverhampton spilles ferdig i august og er det som gjenstår av sesongens fotball sett med britiske øyne.

REDAKTØREN

Dette har vært en utrolig spesiell sesong. Da coronaen rammet i midten av mars og alt av idrett verden over ble lagt på is, var det ikke så godt å si hvordan dette ville ende. Liverpool-supporterne måtte legge champagnen på is og beit negler for at deres store sjanse til å vinne det første Premier league-gullet i klubbens historie ikke skulle bli noe av og sesongen bli strøket. Leeds-supporterne beit også negler. De skulle endelig krone en god sesong med opprykk fra Championship etter flere forsøk. I stedet ble det endeløs venting og redsel for at hele sesongen og alle forhåpninger ble lagt i grus.

Sesongen ble heldigvis ferdigspilt. Liverpool vant gull, Leeds rykket opp og Arsenal vant FA-cupen i en sesong som ble satt på hodet, med siste ligarunde 27. juli og der tribunene var tomme og vi som så kampene på TV, mens det var sommer og sol ute, måtte høre på dårlige etterligninger av tribunelyd.

På et tidspunkt så det ut som fotbalsesongen skulle nullstilles. Det skjedde ikke og dermed kunne Liverpool feire sitt gull, Manchester City sitt sølv og Manchester United sin bronse. Etter en tett og spennende avslutning så ble det nedrykk på Bournemouth, Watford og Norwich, mens Aston Villa kan gå på en ny sesong i toppdivisjon. I etasjen under kunne Leeds-fansen endelig feire opprykk, mens WBA fulgte etter og Fulham slo Brentford i den mest verdifull fotballkampen, Play Off-finalen. Charlton går ned til League One, sammen med Wigan og Hull. Opp fra League One kommer Coventry, Rotherham og førstereiseguttene i Wycombe. Tranmere, Southend og Bolton går ned. Så er det Swindon, Crewe, Plymouth og Northampton som går opp fra League Two og Stevenage ned. Disse erstattes av Barrow og Harrogate, som er i proffligaen for første gang.

Snart er vi i gang igjen. Pausen mellom foregående og kommende sesong er rekordkort og det er ikke mange uker spillerne får fri før de må forberede seg til en ny sesong. 29. august spilles den tradisjonsrike kampen mellom cupmestrene og ligavinnerne, Community Shield. I år blir dette Arsenal mot Liverpool. To uker etter er kampen om poengene i gang igjen. Uansett om det blir her hjemme eller i England, så vil vi igjen ikle oss fargene til våre lag og følge våre favorittlag tett.

Corona-situasjonen har gjort skrivingen og produksjonen av årets Håndbok utfordrende. Vi kom oss ikke til England på reportasjetur denne gang, men tok mye av produksjonen på telefon. Vi håper du liker resultatet. Vi har en rekordtykk håndbok denne gang, slik at det skal være litt mer «å ta i».

Ha en fin fotbalsesong alle elskere av britisk fotball, den beste fotballen i universet, uansett om det blir tett på på stadion eller hjemme i stua eller på det lokale skjenkestedet. Forhåpentligvis er vi snart tilbake til normalen igjen snart og på stadionene til lagene våre.

**Gjør deg klar til seriestart
lørdag 12. september.**

Game On

MEDLEMSTALL SBF 2020

Supporterklubb	2019/20	2018/19	Endring
1 Liverpool	53 505	49 010	4 495
2 Manchester United	42 621	42 573	48
3 Arsenal	6 686	7 197	-511
4 Tottenham Hotspur	5 885	5 260	625
5 Leeds United	5 552	4 916	636
6 Manchester City	2 530	2 456	74
7 Chelsea	1 959	1 715	244
8 West Ham United	898	898	0
9 Stoke City	643	710	-67
10 Everton	595	575	20
11 Aston Villa	547	456	91
12 Queens Park Rangers	502	490	12
13 Newcastle United	470	420	50
14 Derby County	414	411	3
15 Ipswich Town	403	469	-66
16 Blackburn Rovers	289	293	-4
17 Scarborough Athletic	272	257	15
18 Wolverhampton Wanderers	225	180	45
19 Nottingham Forest	207	184	23
20 Kidderminster Harriers	187	103	84
21 Southampton	182	154	28
22 Rochdale	165	152	13
23 Celtic	156	172	-16
24 Bolton Wanderers	153	153	0
25 Sheffield United	150	123	27
26 Leicester City	149	129	20
27 Fulham	138	140	-2
28 Luton Town	137	133	4
29 Coventry City	134	91	43
30 Forest Green Rovers	128	122	6
31 Crystal Palace	127	132	-5
32 Sunderland	110	110	0
33 Portsmouth	107	104	3
34 Burnley	82	80	2
35 Hibernian	70	69	1
36 Brentford	63	51	12
37 Huddersfield Town	51	52	-1
38 Norwich City	50	139	-89
39 Millwall	50	55	-5
40 Brighton & Hove Albion	49	37	12
41 Birmingham City	48	52	-4
42 Woking	45	46	-1
43 Swansea City	41	40	1
44 Bury	35	30	5
45 Cheltenham Town	32	32	0
46 West Bromwich Albion	30	30	0
47 Exeter City	30	30	0
48 Macclesfield Town	30	30	0
49 Peterborough United	29	24	5
50 Fleetwood Town	25	25	0
51 Middlesbrough	25	0	25
52 AFC Wimbledon	20	20	0
53 Barnet	15	10	5
54 Aldershot Town	11	12	-1
55 Cardiff City	8	23	-15
56 Charlton Athletic	8	8	0
57 Wycombe Wanderers	7	18	-11
58 Altrincham	3	0	3
59 AFC Bournemouth	0	21	-21
60 Blyth Spartans	0	3	-3
	127 083	121 225	5 858

*Oppdatert pr 31. mai 2020

AV: TOR SANDØ

HVA TENKER DU NÅ, JESUS MANUEL CORONA?

Så gikk det som det måtte gå. Corona-viruset Covid-19 rammet fotballen over hele kloden. Kan kanskje være greit når fotballen ligger død, å sende en hilsen til Porto-spilleren med det mest omtalte navnet, Corona. Hva tenker du nå?

Og når vi er inne på fotballspillere. Den tidligere Zaragoza-spilleren Miguel Ángel Garcia Pérez-Roldán, ble kalt Corona.

Men nå skal jeg konsentrere meg om meksikaneeren Jesus Manuel Corona Ruiz. Bare så det er sagt; viruset som rammet en hel verden og slo ut en hel fotballverden, skrives gjerne med k. Men som en oppreisning til mannen med 2000-tallets mest omtalte sykdom, så skriver vi det med C her. Jesus Manuel Corona Ruiz er 27 år gammel og har spilt i Porto siden 2015, før det i nederlandske Twente og moderklubben Monterrey. Han har spilt 82 kamper og scoret 14 mål for Porto og 38 kamper og sju mål for Mexico. Om Corona sliter med viruset som bærer hans navn, er uvisst, men det gjør uendelig mange andre.

Paolo Dybala og Daniele Rugani i Juventus var to av de første spillerne som fikk påvist viruset. Italia var det første europeiske landet som ble hardt rammet og var følgelig også det landet som stoppet fotballen sin først. I begynnelsen bare i nord, der problemene var størst, men så stoppet hele Serie A, B og divisjonene under. Så var det som dominobrikkene begynte å ramle. Den tyske Bundesligaen, Spanske La Liga og Franske Ligue 1. Så Danmark, Sverige, Nederland og Norge.

En av de siste ligaene som ble stoppet var England. Statsminister Boris Johnson sa at de engelske kampene gikk som planlagt, bak lukkede dører, men da meldingene kom raskt om at Arsenal-manager Mikel Arteta og Chelsea-spiller Callum Hudson-Odoi, hadde testet positivt, var det ingen vei utenom. Premier League og de resterende profesjonelle ligaene måtte avlyses eller utsettes.

Oppholdet gjorde at vi til og med så færøysk toppfotball og vi var vel til og med noen som fant en brukbar stream på toppkamper i hviterussisk og uzbekisk fotball.

Men tilbake til England. Det som da var usikkert, var hva som kom til å skje. Kampene ble utsatt til 4. april, men hva skulle skje med ligaen? Hvem skulle kåres til ligamester? Hvem var kvalifisert for europacupene? Hvem rykket ned og opp? Skulle de la eksisterende tabellsituasjon telle som slutttabell ni-ti kamper før slutt eller skulle de gjøre ferdig resten av kampene til sommeren.

Champions League og Europa League fulgte etter. De ble satt på vent. Sommerens Europamesterskap ble tidlig foreslått utsatt til neste sommer.

Da kom også forslaget om at de engelske kampene kunne spilles utover sommeren. Corona-smitten var den eneste som greide å takle Virgil van Dijk denne sesongen. Sesongen ble igangsatt og de røde fra Merseyside fikk sitt ligagull.

De britiske myndighetene har fått kritikk for at de gjorde de grepene som resten av verden gjorde på et tidlig stadium, å stenge av landene. Britene er nøye med tradisjoner og det var ikke så enkelt å få dem til å holde seg unna pubene. Men da antallet smittede gikk i været og landet fikk en del døde, så hadde ikke statsminister Boris noe valg. Han måtte stenge av landet. Like etter ble han selv smittet. På høy tid, mente mange. Liverpool hadde spilt hjemme mot Atletico Madrid i Champions League så sent som 11. mars.

17. juni kom vi i gang igjen, med avslutning 27. juli. Og det er ikke lange pausen vi får. 12. september er vi i gang igjen, etter den rareste sesongavslutningen noensinne.

WHAT THE FUCK ARE YOU DOING, CLAU?

► AV: TOR SANDØ

Claus Lundekvam spiller sin andre kamp for sitt Southampton, borte mot favorittlaget Liverpool. Han har nettopp tatt borti den røde tavla med "This Is Anfield", regnet som dødssynd for bortespillerne.

"What the Fuck are you doing, Claus, brølte en av Lundekvams medspillere.

Claus var ung, men visste godt hva han gjorde. Han hadde fulgt Liverpool siden barneårene på Austevoll. Og ikke nok med det, han hadde også en bestemor som var født i Liverpool og som fulgte barnebarnet tett.

- Hun var ikke så veldig fotballinteressert, men fulgte med.

Nå levde han ut proffdrømmen. Hordalendingen spilte en god kamp på Anfield, men den endte med 1-2-tap.

- Det var stort. Flomlyskamp en tirsdags kveld på Anfield i Liverpool. Mitt barndoms favorittlag. You'll Never Walk Alone sunget fra en fullsatt stadion, spille mot The Kop.

Flest kamper

Totalt er det per dags dato 68 nordmenn som har spilt kamper i Premier League. 47 år gamle Claus Lundekvam troner på toppen av adelskalenderen, med 290 ligakamper. Av utledningene er det bare Dennis Bergkamp, Mark Schwarzer og Sami Hyypiä som har flere ligakamper. Totalt trakk han den røde og hvite Soton-trøya 357 ganger over hodet. Og han scoret to mål. Han fikk 40 landskamper og scoret også her to mål, blant annet det sagnomsuste landslagsmål nummer 1000, som kanskje ikke var det fineste (scoret med magen), men like fullt en milepæl ingen kan ta fra ham.

For Brann fikk han 53 kamper og scoret ett mål. Lundekvam har hatt sine utfordringer i livet, mye gjengitt i biografien "En kamp til". Han har trått noen skritt feil i løpet av livet, men en fantastisk fotballkarriere kan ingen ta fra ham.

Ekspertkommentator

For noen år siden satt han i TV2-studio som ekspertkommentator. Claus gjorde det godt og brukte av sine erfaringer fra balløya, med kloke kommentarer og innsikt.

Men plutselig forsvant han fra TV-skjermen.

- Hva skjedde?

- Det var en kjekk tid, som jeg satte pris på og aldri kommer til å glemme. Jeg har mange gode kolleger i TV2 og var der i fem år. Jeg har levd et hektisk liv og i den perioden var det for meg personlig viktig å trekke meg litt tilbake. Finne meg selv, rett og slett. Boken min kom og livet i offentligheten trengte jeg ikke på det tidspunktet. Vi treffes i Bergen. Claus kommer i treningsdrakt og ser godt ut, hilser og smiler. Det er regn i lufta og Brann sliter, men for Claus er livet godt for tiden. Med sine to døtre, samboer og en meningsfylt jobb i Psykiatricaliansen, som han ikke kan snakke opp og fram nok.

Austevoll og Brann

Det var hjemme i Austevoll det begynte, fotballivet som skulle bringe Claus ut i den store verden. I moderklubben Selbjørn, i trygge og gode omgivelser, herjet den 190 centimeter høye strilen tidvis på midtbanen og i angrep.

Så ble det Brann, som er drømmen for alle unge fotballspillere i Hordaland. Lundekvam var en del av et talentprosjekt i fylket, regnet som en av de 20 beste talentene og ble hentet av svenske Kalle Björklund og debuterte mot Molde på bortebane. Selv om det ble 2-0-tap, så gjorde ikke innbytter Claus seg bort.

- Det var en kjekk tid. Man følte seg alltid verdsatt og vi var en del av et sosialt fellesskap det var fantastisk å være en del av. Så begynte det å gå fort for talentet. Drillo skamroste han i en tippekamp. Hallvar Thoresen

hadde omskolert den litt hengslete lange mannen til midtstopper og dermed begynte interessen å komme.

- Jeg hadde ganske bra teknikk og var god til å frispille fra bakre ledd. Mange hadde nok begynt å legge merke til dette.

Flere engelske og tyske lag hadde sett på Claus og bud begynte å komme inn til Brann stadion. Bud kom fra noen engelske og tyske Freiburg. Tilslaget fikk en ikke ukjent skotte ved navn Graeme Souness, som da var manager for Southampton. Året var 1996.

- Det var stort at en Liverpool-legende hadde kjøpt meg da.

Debuten

Det fortsatte å gå fort for Claus. Plutselig sto han i trappene på The Dell og skulle debutere mot Nottingham Forest. Det endte 2-2.

- Det føltes rart. Det var jo ikke lenge siden jeg debuterte som 15-åring for Selbjørn i 3. Divisjon. Nå var jeg 23 og spilte i verdens tøffeste og beste liga.

Lundekvam spilte på U21-landslaget, men også der begynte ballen å rulle fort. A-lanslagsdebuten fikk han før Englands-eventyret begynte, borte mot Jamaica (1-1). Noen år senere scoret han mål nummer 1000 for Norge, mot Bosnia på Ullevaal.

- Det var litt stas. Jeg var jo ingen utpreget målscorer, for å si det mildt. Målet var også minnerikt, scoret med nedre del av magen. To treninger fikk han i sørkystbyen, før debuten. Han var ung, fersk, talentfull og kastet rett inn i førsteelleveren til The Saints.

- Fra lille Austevoll var det et stort steg til Tippeligaen og et nytt og enda større steg til Premier League. Jeg tok imidlertid stegene og nytt nivå ganske raskt. Jeg var litt nonchalant og laidback. Jeg hadde jo litt hjertet i halsen, når jeg så kvaliteten jeg møtte. Det var et lite slag i trynet å møte denne ligaen som ung spiller. Det var

fysisk ekstremt tøft, høyere tempo, mer intensitet og et språk jeg ikke behersket så godt.

Lære fort

Her må jeg lære fort, tenkte Claus.

- Jeg stilte meg jo spørsmålet om hvordan jeg skulle håndtere det. Jeg er vel det man kan kalle ekstremt tilpasningsdyktig, sier Claus og smiler. Lundekvam var tro mot sitt Southampton. Men Soton var ikke spesielt tro mot sine managere. Claus hadde ti managere i sin tid der.
- Jeg ville ikke si noe stygt om noen av dem. Det var utrolig lærerikt og føler jeg lærte noe av alle, på godt og vondt, selvfølgelig.

Den beste perioden hadde han under Gordon Strachan, der det blant annet ble FA-cupfinale, mot Arsenal i 2003. Kampen endte med tap, men dette ble et karrierehøydepunkt. Lundekvam hadde to topp 10-sesonger, ble årets spiller i klubben i to sesonger og ble kåret som beste stopperpar med svenske Michael Svensson i en sesong.

Samhold

Southampton var preget av samhold.

- Vi var en godt sammensveiset gjeng som gikk i krigen sammen. Vi framelsket det kollektive i fotballen. Mange dømte oss nord og ned, men takket være en god garderobe, hard jobbing for hverandre og at vi var villige til å dø for hverandre, berget vi.

Lundekvam hadde en høy stjerne i sørkystklubben, The Saints. Den unge spilleren som hadde renhold av hordalendingen sine fotballske, var ikke ukjente Gareth Bale, som startet sin lysende fotballkarriere i Southampton, før han gikk videre til Tottenham og høy stjernestatus i spanske Real Madrid.

Soton-spillerne var mye sammen på fritiden.

- Og så hadde vi Matt Le Tissier, som vant oss fotballkamper. En utrolig begavet målscorer med fantastiske avslutningsegenskaper jeg knapt har sett maken til. Vi var gode venner og hang mye sammen. En genuint hyggelig person som jeg har

en del kontakt med. Han kjøpte også huset mitt, da jeg flyttet hjem til Norge.

Lundekvam har fortsatt en del kontakt med miljøet i og rundt Southampton, gjør en del sponsorbidrag og var med til Manchester og City-kampen før jul med supportere fra Norge. Southampton gjennomførte en brukbar sesong, som snudde da de tapte 0-9 hjemme for Leicester.

- Vi er gode dersom mannskapet er skadefritt. Hasenhuttl er en populær manager, som sitter trygt.

- Var du i tiden i Southampton linket til andre lag?

- Ja, jeg var linket til Liverpool en periode. Og til Newcastle og Celtic, da de fikk skade på en stopper.

Men Claus ble og det er han glad for i dag.

- Det er jo nesten ikke-eksisterende i dag, hvor spillere går fra den ene klubben til den andre. Jeg fikk testimonialen min, mot Celtic, der Souness var, og det er jeg veldig glad jeg oppnådde. For testimonialen måtte Lundekvam bla opp halvannen million kroner for et nytt gress til den datoen han ønsket. Claus bladde opp, gress ble lagt og kamp ble det, sensommeren 2008.

Unge spillere

Claus er en av de norske spillerne i historien med størst suksess i utlandet.

- Det er mange som kommer etter, unge sultne spillere. Hva er ditt råd?

- Vær ydmyk, jobb hardt og legg ned det som trengs av trening. Det er mange som meg som opplever guttedrømmen, men i sirkuset rundt Premier League, så er det lett å miste seg selv. Det var jo mange unggutter som kom igjennom systemet i den tiden jeg spilte. Store talenter, som debutert og spilte en kamp eller to, før de forsvant. Mange så vi aldri igjen. Mange er fulle av selvtillit og det er viktig. Man må ha tro på seg selv.

Psykiatrien

Det er skrevet mye om problemene Lundekvam slet med i etterkant av karrieren. Problemene med rus, opphold på Tony Adams klinikk for avhengige med tolv-trinnsbehandling, ekteskapet som røk. Lundekvam har hatt flere tilbakefall, har dårlig samvittighet for de som stolte på han og som han såret.

Men nå står han oppreist, med hodet hevet. I dag jobber han i psykiatrien i Bergen, i Psykiatrilianansen, som er selvstendig, men jobber i kommunal sektor.

Ingen vet bedre enn han hva som er medisinen for de som sliter.

- Jeg var ikke den eneste spilleren som slet. Men dette ble ofte stuet under puta, sier Lundekvam. Tony Adams er nevnt, andre med problemer er hans lagkamerat Paul Merson og Aaron Lennon, som i dag spiller i Burnley. Gary Speed framsto utad som en mann uten problemer, men han tok sitt eget liv i 2012. Det gjorde også tidligere Rosenborg-spiller Knut Torbjørn Eggen her hjemme, samme år. I en undersøkelse VG gjorde for tre år siden, innrømmet fire av ti spillere at de slet med angst og depresjoner. Clarke Carlisle og Stig Inge Bjørnebye er to andre spillere som har slitt med problemer i sin spillerkarriere. En undersøkelse det engelske fotballmagasinet FourFourTwo gjorde i 2013, svarte tre av fire engelske Premier League-stjerner at de så på depresjon som et problem. Mange fotballspillere har slitt med alkoholproblem. Mange har som mål å komme nå målet om det glamorøse livet i stjernene med stor rikdom fra ung alder. Dette smaker godt for de som når sine mål, men koster også farlig mye for enkelte, både de som faller av på veien dit og også for de som spiller i verdens beste fotball-liga, år etter år, sesong etter sesong.

- Dette er nok et større problem enn man skulle tro.

Trener

Claus prøvde seg som trener for fotballaget Bønes for noen år siden. Han mistet jobben, etter fire opprykk på tre år, men er klar for å forsøke seg igjen, dersom muligheten byr seg,

- Jeg tok de første trenerkursene i England og har tatt noe videre. Det er noe jeg trivdes med. Nå har jeg imidlertid funnet en hylle jobbmessig som jeg trives godt med. Det er både givende og meningsfylt å bruke all min tid på dette. Jeg er opptatt av de trygge relasjoner og fant det jo etter hvert litt utfordrende å stå offentlig med de problemene jeg slet med. Det er mange som sliter, faktisk er det et stort og økende samfunnsproblem. Det stilles stadig større krav til ungdommene, noe som fører til at flere og flere havner utenfor. Det er mange skjebner der ute. I alliansen står vi bak 19 aktiviteter og 400 mennesker bruker oss ukentlig. Det er tøft innimellom, men jeg er takknemlig for å utgjøre en forskjell.

Åpen og ærlig

Lundekvam har vært åpen og ærlig på sine problemer og utfordringer.

- Innen fotballen må dette temaet tas mer på alvor. Notts County og Arsenal er klubber som har tatt dette på alvor i områdene ved stadionene sine, blant annet Arsenal in the Community. I England er det også organisasjoner innen psykisk helse, der de kongelige er involvert. Alle klubbene burde hatt et støtteapparat for spillere som sliter med den psykiske helsen. Det er så mye fokus på prestasjoner i dag og det å få det beste ut av spillerne. Mange sliter med depresjon og prestasjonsangst. Dette bør bli tatt på alvor.

- Du er jo rett mann på dette, du som har opplevd dette selv på kroppen?

- Ja, jeg var åpen og ærlig fra dag en. Jeg satte meg i vanskelige situasjoner. Skal du da ha hjelp, må du ha en åpenhet rundt din situasjon.

Lundekvam forteller om to stygge tilbakefall om at det gikk opp for han at rusen vil komme til å ta livet av han dersom han ikke sluttet.

- Jeg er stolt av at jeg klarte å skaffe meg en meningsfull hverdag som rusfri. Og bare for å gjøre det klart; jeg misbrukte aldri mens jeg var aktiv spiller.

- Hvordan havnet du i den situasjonen?

- Det var nok flere ting. Da karrieren var slutt, opplevde jeg det mange opplever, at du mister og savner garderoben og tenke at ingen har bruk for deg. Jeg hadde båt, millioner på bok, hus og hytte, men likevel var jeg bunnløst trist og lei meg. Jeg mistet fellesskapet. Det var ingen som trodde at jeg av alle skulle møte veggen, siden jeg var kognitivt flink til å håndtere ting, men det gjorde jeg altså. Til gagns.

Det ble ganske fort en kamp på liv og død for Claus. Men etter hvert lært han seg å leve med det.

- Det ble jo ganske raskt klart hvem dette handlet om, en høyt profilert Premier League-spiller. Den store, sterke Southampton-kapteinen viser svakhet. Det satt litt langt inne, men jeg la meg flat med hendene over hodet. Jeg var narkoman, alkoholiker og levde et liv i sus og dus.

Jeg levde et liv langt der oppe, hvor ingen ting var godt nok. Jeg ville jage nye opplevelser hver dag og jeg hadde en forventning til omgivelsene om å gå på kompromiss. Det å vise at jeg var sårbar og at jeg fant tårene, var et vendepunkt. Og det var godt å legge meg flat.

Lundekvam syntes det var tungt å bli rusfri og vanskelig å finne hverdagen uten rus.

- Jeg husker jeg spurte meg selv; skal jeg aldri ha det gøy lenger? Jo, det skal jeg. Men jeg måtte lære meg at de sosiale tilstelningene jeg deltar på skal foregå uten alkohol. Og jeg opplevde sterk støtte og respekt, noe jeg fortsatt opplever å få. Det er mulig å gå på trynet, men mulig å reise seg og få et godt liv også. Det er viktig å sette et ansikt til og det har jeg gjort.

- Hvordan er hverdagen nå?

- Jeg har fortsatt tøffe tider og vanskelige dager. Det har vi alle. Men nå har jeg et annet fokus. Jeg vil være til stede for jentene mine, som er blitt 17 og 21. De har jeg et tett forhold til. De visste at pappa var syk og var der for meg og det betydde uendelig mye for meg.

Ser lite fotball

Lundekvam har ingen åtte til fire-jobb og ser ikke spesielt mye fotball på TV lenger.

- Jeg ble vel på en måte mett. Jeg er jo interessert og følger med på tabeller og resultat og slikt, men jeg må liksom ikke se hver eneste kamp.

- Hva feiler det Brann?

- Det kunne jeg kanskje sagt mye om, men det ønsker jeg ikke, annet enn at byen Bergen fortjener så mye mer. De har alle forutsetninger til å få en toppklubb på Brann Stadion, men får det ikke til.

Claus har lyst til å ta i et tak i den lokale fotballen igjen, men nå er det andre som trenger arbeidskraften hans mer. Problemerkraften med psykiatri, spesielt blant unge mennesker, er store og øker stadig.

- Jeg stortrives med jobben jeg har. Og føler jeg gjør veldig god nytte for meg der jeg er nå, sier Lundekvam, blant de nordmennene med størst og best CV og flest kamper i verdens beste fotball-liga, Premier League.

- Hvis du tar deg av 4-4-2 og slikt, så tar vi oss av økonomien. Klar tale og sånn ble det deretter, sier Scheie.

ÅRETS SUPPORTER 2019/20: TORBJØRN FLATIN (LIVERPOOL)

Blant mange utmerkede kandidater, falt i år valget på en virkelig bauta innenfor norsk supporterkultur, nemlig Liverpool-supporter Torbjørn Flatin. 62-åringen fra Kongsberg har vært en svært sentral skikkelse i Liverpools norske supporterklubb siden oppstarten for førti år siden, og sammen med formann Pål Christian Møller stiftet han supporterklubben i 1980. Siden den gang har han vært en uvurderlig bidragsyter til supporterklubbens utvikling.

AV: ANDERS CHRISTENSEN

De første årene delte han og Pål formannsvervet, før Torbjørn etter hvert valgte å fokusere på den journalistiske delen av supporterklubbens virksomhet. Han har vært redaktør av medlemsbladet The Kopite i flere perioder – en oppgave han har hatt sammenhengende siden 1992. På disse 28 årene har medlemsbladet utviklet seg hele tiden, og The Kopite har flere ganger blitt kåret til årets medlemsblad i SBF.

Liverpools norske supporterklubb var veldig tidlig i gang med internett, og Torbjørn var en av dem som fikk ansvaret for denne viktige kanalen. Siden 1996 har Torbjørn vært heltidsansatt i supporterklubben, både som redaktør og som medarbeider i supporterbutikken Kop Shop i Oslo på slutten av 90-tallet. Torbjørn var styremedlem i

supporterklubben i flere år, og i 2005 ble han utnevnt til Æresmedlem. Han har også skrevet bok om Liverpool FC sammen med Tore Hansen. Helt fra starten har medlemsbladene vært preget av Torbjørns dedikasjon og enorme kunnskap om Liverpool Football Club. Gjennom alle disse årene har Torbjørn intervjuet og laget reportasjer om en uendelig lang rekke personer tilknyttet klubben i hans hjerte. Fra den vanlige supporter til stjernespillere og managere i en av verdens største klubber. Han har knyttet kontakter og vennskap med utallige supportere fra Norge, England og andre steder.

Torbjørns kunnskap om alt som beveger seg på Anfield i dag og alt som har skjedd opp gjennom historien er enorm. Hans evne og vilje til å dele sin lidenskap og sine kunnskaper er imponerende, noe han til de grader har vist gjennom å ha hovedansvaret for de fleste av snart 300 medlemsblader og 25 år med internett. Siste skudd på stammen er supporterklubbens egen podkast, der supporterne lytter på Torbjørns meninger om alt rundt LFC. Når Torbjørn uttaler seg om Liverpool Football Club, da lytter de fleste med respekt!

Det er vanskelig å se for seg Liverpools supporterklubb og spesielt medlemsbladet The Kopite uten Torbjørn Flatin. Likevel er det et faktum at han nå har valgt å gå over i pensjonistenes

rekker. Men for Torbjørn er Liverpool en så viktig del av livet, at hen heldigvis har takket ja til å fortsette å bidra med sine meninger og kommentarer til våre plattformer på freelance-basis i årene som kommer.

Når vi møter Kongsberg-mannen på hjemmebane i Jonas Lies vei, er det en smørblid 62-åring som tar imot delegasjonen fra SBF med åpne armer. Han vet selvfølgelig hvorfor vi har kommet, og det at han som Liverpool-supporter endelig har kunnet feire ligagull igjen etter tretti års ventetid, setter heller ingen demper på humøret.

Gratulerer med prisen for årets supporter, Torbjørn. Hva føler du nå?

-Tusen hjertelig takk. Dette er en utmerkelse som henger høyt, så dette gjør meg både lykkelig og stolt. Og for å være ærlig, så føler jeg at når jeg først skulle få en slik pris, så passer det veldig bra akkurat i år. Etter førti år i Liverpools tjeneste, pensjonerte jeg meg den 1. juni, så jeg føler vel kanskje at dette er noe jeg får for lang og tro tjeneste mer enn akkurat hva jeg har gjort det siste året. Og for en sesong det har vært, både på godt og vondt. Vi har sett kanskje tidenes beste Liverpool-lag blende oss med spill og resultater vi aldri har sett maken til, før koronaepidemien

sørget for bråstopp og kastet mørke skyer over det meste. Men når vi nå endelig får avgjort det hele, sju serierunder før slutt, føles det utrolig tilfredsstillende. Så det å motta en slik hedersbevisning på tampen av akkurat denne sesongen er veldig hyggelig.

På vei fra gårdstunet og rundt huset er det ikke til å unngå å legge merke til en diger UFO av en parabolantenne som «pryder» hele den ene ytterveggen. Torbjørn trekker på smilebåndet når han forteller om dagen da denne innretningen ble installert.

-Det var en leverandør i byen som spurte om jeg var interessert i en parabolantenne som kunne ta inn «absolutt alt» av TV-kanaler, og det kunne jeg jo ikke nekte for at jeg var. Jeg tok dette forsiktig opp med kona, og hun var naturligvis skeptisk. Hvor stor var den, og hvor mye plass ville den ta? Jeg fortalte at den var «ganske stor», men ikke verre enn at den nok skulle få plass på veggen. Heldigvis var hun ikke hjemme da leveransen kom noen dager seinere. Så diger hadde jeg ikke forestilt meg at den var, selv om jeg hadde fått målene på forhånd. Grete var ikke akkurat smørblid da hun kom hjem, men av og til er det lettere å få tilgivelse enn tillatelse. Med denne gigantiske tallerkenen har jeg fått tilgang til all fotballen jeg har ønsket opp gjennom årenes løp.

Torbjørn tar oss med videre og ned til det aller helligste – hans eget «bootroom» i kjelleren. Her er både TV-stua og kontoret, der han har sin samling av Liverpool-effekter og hvor mye av hans journalistiske arbeid har funnet sted. Vi snakker personlige bilder, hundrevis av biografier og historiebøker, utklippbøker fra 70-tallet, medlemsblader og andre personlige minner fra et langt supporterliv. Historiene er mange, og Torbjørn viser seg å være i storform når snakketøyet har kommet skikkelig i gang.

Har du noen historier fra gamledager, som du har lyst til å dele med oss? Hvordan var det for eksempel å vokse opp som Liverpool-supporter på 70-tallet?

Det var en fantastisk tid, men samtidig en tid hvor man ikke var bortskjemt med så altfor TV-kamper, slik som i dag. Fikk vi to-tre kamper i løpet av en sesong, var vi heldige. Også var det FA-cupfinalen da – årets desiderte høydepunkt på norske TV-skjermer, uansett hvem som spilte. Men hvis Liverpool var med i finalen, var det selvsagt ekstra stas. FA-cupfinalen fra 1971 da vi tapte for Arsenal satt fortsatt friskt i minne da 1974-finalen nærmet seg, og etter tre års ventetid var Liverpool endelig klare for en ny finale på Wembley – denne gangen mot Newcastle United. Det var dagen før dagen, og på vei fra konfirmasjonsundervisning til fotballtrening gikk alt galt. Avisbagen kom inn i eikene, og jeg stupte med

hodet først rett ned i asfalten. Resultatet var en kraftig hjernerystelse og et opphold på intensivavdelinga på sykehuset. Jeg måtte ikke under noen omstendigheter utsettes for noen forstyrrelser – her skulle det være absolutt stilhet de nærmeste dagene. Men så var det denne cupfinalen da ... Fatter'n som var sportsidiot og med store overtalelsesevner fikk omsider overtalt legene til å la meg se kampen på en 16-tommers svarhvit-TV, som ble satt ved fotenden av sykesenga. Liverpool vant 3-0 etter scoringer av Kevin Keegan (2) og Steve Heighway. Dette er naturlig nok ett av mine sterkeste barndomsminner.

Du var jo med på å starte Liverpools supporterklubb i 1980. Kan du si litt om hvordan du har greid å komme så tett innpå klubben?

Den første virkelige kontakten jeg fikk med de høye herrer i klubben var på en fellestur i påsken 1981. Vi skulle se en kamp mot Manchester City, men den ble utsatt på grunn av en midtukekamp i Europa mot Bayern München. Ikke alle i reisefølget hadde fått med seg dette, så de ble mildt sagt skuffet da de fikk beskjed om at det ikke ble noen kamp på Anfield. Dermed måtte vi improvisere litt for å få noe ut av turen, så vi reiste opp til treningsfeltet Melwood og stilte oss opp på muren. Da banemannen skulle til å kaste oss ned fra muren, tok jeg en råsjan og hoppet ned og sprang bort til manager Bob Paisley. Jeg

spurte ham om ikke fem nordmenn kunne få se på treninga. Og det kunne vi selvfølgelig. Det reddet hele turen. Dette ble også starten på et langt og tett samarbeid med klubben, og vi ble alltid tatt imot med åpne armer av klubben etter dette. Det var bare å banke på døra på kontoret til Bob Paisley. I tillegg til kontaktene i Liverpool, hadde vi også bra link til mange spillere gjennom Reidar Martinsens fotballskole på Ullern, der både Phil Neal, David Johnson og Ray Clemence hadde «sommerjobb» tidlig på 80-tallet. Det var også under et møte i Oslo at Phil Neal takket ja til å bli president i den norske supporterklubben, og han bidro i mange år med sin faste spalte i medlemsbladet.

Er det noen enkeltspillere du har fått et spesielt godt inntrykk av etter mange år som fast gjest på Melwood?

Ja, det er mange jeg kan nevne, men hvis jeg skal trekke fram én person, så tror jeg det må være Jamie Redknapp. Har var en utrolig hyggelig person og stilte alltid velvillig opp til intervjuer, og det at han dessverre også var mye skadet, gjorde at vi fikk god tid til å snakke sammen når jeg var på Melwood. Vår gamle kaptein kunne også være litt distré, og det var ikke alltid han husket på avtaler. En gang han hadde vært på Melwood og trent og hadde litt dårlig tid måtte vi f.eks. gjøre intervjuet i bilen mens han kjørte hjem fra trening. En annen gang kom han plutselig på at han måtte hente kona, popstjernen Louise, på flyplassen midt i et intervju. Da måtte intervjuet gjøres ferdig i konas rosa Jaguar på vei til flyplassen. Ganske spesielt, men Jamie var en kjernekar og en av de mest sympatiske og imøtekommende menneskene jeg har møtt gjennom et langt supporterliv.

Selv om du stort sett har gode opplevelser, så har ikke alt vært rosenrødt hele tiden?

Nå man snakker om Liverpool og klubbens historie, så kommer man heller aldri utenom de store tragediene som har vært med på å prege historien. Jeg var selv til stede på Heysel i 1985, og dette har satt sine spor. Jeg skjønnte vel ikke

helt alvoret eller omfanget av tragedien før jeg etterpå, men jeg føler også at dette kunne skjedd når som helst i årene før. Dårlig vakthold på et falleferdig stadion bidro i sterk grad til tragedien. Jeg var ikke på Hillsborough fire år senere, men denne tragedien har satt enda dypere spor enn det som skjedde i Belgia, og preger klubben i like stor grad den dag i dag. Den kom som et resultat av ekstremt dårlig planlegging, og alt som skjedde i etterkant er jo bare trist. Men måten man har tatt opp kampen for rettferdighet viser hvordan Liverpools innbyggere står sammen når det blåser som verst. Disse tragediene har om mulig gjort at klubben har blitt enda viktigere for byens innbyggere og for supporterne.

Liverpool har nå kronet noen fantastiske år med Jürgen Klopp bak roret, med triumfer både i Champions League, Supercupen, VM for klubblag og nå endelig Premier League. Du har også valgt å tre inn i pensjonistenes rekker etter 40 år som en av de aller viktigste bidragsyterne i Liverpools norske supporterklubb. Hva skal du bruke tiden på nå?

Jeg har overtatt familiegården Flatin i Eggedal ca en og en halv time fra Kongsberg, så planen er å flytte dit på permanent basis etter hvert. Men inntil videre blir det litt pendling – i hvert fall så lenge kona er yrkesaktiv. Det skal også bli godt å kunne leve et supporterliv uten å måtte tenke på deadlines og alt ansvaret som følger med det å være redaktør for et medlemsblad som leses av over 50000 mennesker åtte ganger i sesongen. Men jeg kommer fortsatt til å bidra litt som freelancer, både med podkaster og ett og annet bidrag til The Kopite ved behov.

Supporterunionens utsendte takker for en lang og hyggelig fotballprat, mens Torbjørn forbereder nok en visitt – denne gangen fra TV2.

Gratulerer med prisen, Torbjørn. Dette har du fortjent!

Komiteen bestod av Harald Unhjem og Anders Christensen fra SBF

Ny trener på laget til barnet ditt?

Bli Grasrottrener i dag!

Finn ditt kurs på fotball.no/kurs

GRASROTTRENER

FRODE KIPPE, DEN SISTE TRO TJENEREN

AV: TOR SANDØ

Frode Kippe la støvlene på hylla sist høst etter en fantastisk karriere med Lillestrøm SK. Laget rykket ned, men nå skal han bidra på trenersiden som toppspillerutvikler og ikke som knalltøff midtstopper.

440 toppseriekamper. 44 mål.

29 cupkamper. Tre mål.

Seks kamper i diverse Europacup-kamper. Ett mål i kvalifiseringskamp for UEFA-cupkamp. Det er de nakne fakta etter toppserieeventyret med LSK.

I tillegg fikk han med seg 34 kamper for Stoke City på lån (ett mål) fra Liverpool, der han ikke lykkes med å slå seg gjennom.

Han har åtte landskamper for Norge, to cupgull i 2007 og 2017 og ble kåret til landets beste forsvarsspiller i 2007.

Trenerambisjoner

Nå har 42-åringen åpnet et nytt kapittel i karrieren sin. For det var ikke aktuelt å gi seg helt med fotballen. Nå er han blitt toppfotballutvikler og da selvfølgelig i sitt kjære Lillestrøm.

- Jeg har ambisjoner som trener, ingen tvil om det. Jeg håper å komme inn på Trener A-kurset snart og skolere meg så jeg er best mulig rustet for treneroppgaven, sier han.

Med trenere som Gerard Houllier (Liverpool), Guðjón Þórðarson, Even Pellerud, Per Brogeland, Arne Erlandsen, Henning Berg, Tom Nordlie, Magnus Haglund, Rúnar Kristinsson, Uwe Rösler, Gunnar Halle, Petter Belsvik, Jörgen Lennartsson og denne sesongen Geir Bakke, så er det nok av inspirasjon å hente for Kippe.

- Jeg har lært litt av alle, sier han. Koronasituasjonen gjorde at Lillestrøm, som andre lag i Norge, lenge måtte trene alternativt og kun med små grupper.

Talentene

Kippe skal ta seg av de seks-sju yngste spillerne på Lillestrøms A-lag. Lillestrøm har i perioder slitt på seniornivå, men har i mange år hevdet seg godt på yngres nivå og fått fram bra med talenter.

- I tillegg skal jeg også bidra med den defensive biten av treningen sammen med trener Geir Bakke og assistenttrener Petter Myhre. Og så skal jeg lede Lillestrøms andrelag i Norsk Tipping-serien (nivå 3). Her er det mange spillere som kommer. Jeg føler hele klubben drar i retning av å gjøre oppholdet i OBOS-ligaen kortest mulig.

Drøm

Frode begynte sin fotballkarriere i Kolbotn, men hadde som andre unggutter store ambisjoner i retning England. Som noen andre norske fotballtalenter fikk muligheten til, så fikk Liverpool-supporteren leve ut drømmen sin da han som 19-åring reiste til England og Liverpool i 1997.

- Det var helt fantastisk og en stor drøm, men det er ikke bare å spille seg inn der. Det var et slagkraftig lag, som hadde endt på sølvplass i ligaen året før jeg kom. Jeg slet selvfølgelig med å komme inn i førsteleiveren til Gerard Houllier og skjønnte jo at det ville bli tøft. Jeg jobbet bra og kunne vel hatt litt mer tålmodighet og vært der lenger, men slet veldig med å få en fot innenfor. Jeg gikk etter noen rekruttkamper og noen minutter i to ligacupkamper til Stoke på lån. Her spilte de en annen og mye mer fysisk fotball enn i Liverpool.

Her fikk han flere sjanser, 35-36 kamper, men etter tre år var det engelske eventyret slutt.

-Det er ikke noe jeg bruker særlig med energi på, men jeg synes jo at det var litt leit å dra hjem uten å ha lykkes, må jeg innrømme. Men jeg ønsket å skape meg en karriere og da var Lillestrøm og Åråsen det beste stedet jeg kunne komme. Jeg har hatt noen tilbud under karrieren, uten at jeg har søkt ut, men jeg har blitt der jeg var og hadde det godt, sier Kippe.

- Det har ikke vært lett med normaløkter, men det er vi en av mange lag som har slitt med. Da måtte vi trene alternativt og med egenøkter. Så får vi se når sesongen tar til for alvor. Vi skal være klare og har opprykk som et klart og primært mål, sier Kippe.

Den knalltøffe midtstopperen sier at det er rart å ikke ta på seg fotballsko igjen.

-Ja, det er litt rart å ikke spille. Jeg ga meg da jeg følte at kroppen hadde fått nok juling. Det var et valg jeg brukte en god del tid på å ta. Jeg er 42 år og det var på tide med et nytt kapittel.

Det var ikke aktuelt å gi seg helt med fotball og miljøet skal fortsatt få nytte godt av Kippes kunnskap og humør. Mange som kjenner han har mye godt å si om mannen som har vært den selsagte kaptein for Kanarifuglene i to tiår.

Og det skal være sikkert og visst. Kippe er en stor legende i gult og svart, på linje med spillere som Tom Lund, Frank Grønlund, Arild Sundgot og Torgeir Bjarmann. Han leder suverent kampoversikten i LSK mellom 1975 og 2019. I Eliteserien totalt, så rakk Kippe med sine 441 kamper akkurat å gå forbi Roar Strand. Bare Daniel Berg Hestad og Morten Berre er foran kraftspilleren.

Ikke særlig kontakt

Kippe har ikke særlig kontakt med klubbene han var i i England.

-Jeg har vært over og sett noen kamper siden jeg dro hjem, men det er lite med folk som jeg var i kontakt med igjen i "mine" klubber, Liverpool og Stoke.

Kippe har vært med på både opp- og nedturer i Lillestrøm.

-Det har vært noen tøffe sesonger og som en berg og dalbane. Spesielt gøy var det fra 2004 til 2009. Ingen seriegull dessverre, men solide sesonger i 05,06 og 07. Fjerdeplass har det blitt og cupgull. Nedrykket i fjor var selvfølgelig det store bunivået.

Nå har Lillestrøm forberedt seg på et ny verden og gjort de kuttene de har måttet gjøre på nivået under toppen.

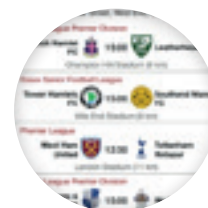
- Vi ønsker å satse og klubben har jobbet hele vinteren med å innse at vi ikke er i toppen lenger. Det blir spennende og vi skal angripe, sier Kippe.

- Hva var forskjellen mellom Norge og England?

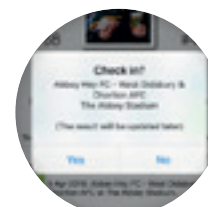
- Mentaliteten, innsatsen og trykket, gløden og passion, sier Kippe. Det var tøffere på balløya enn hjemme.

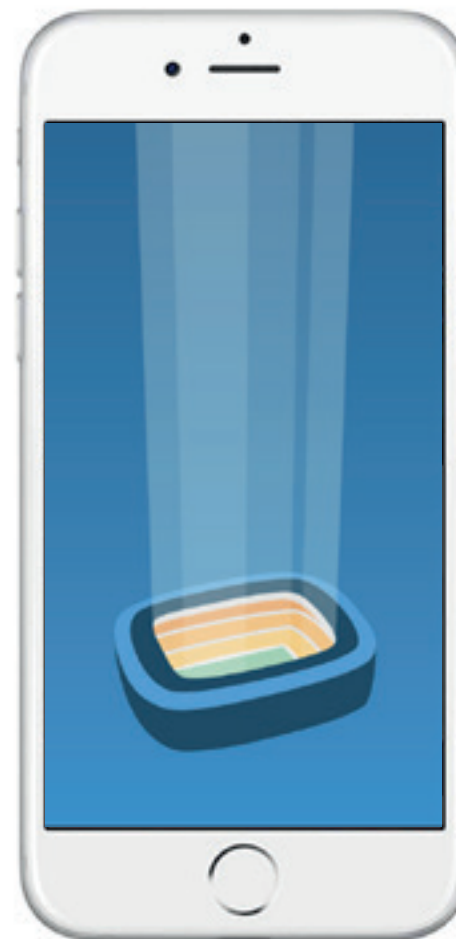
40.000 STADIONER

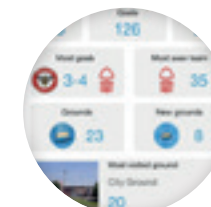
KAMPER I NÆRHETEN

REGISTRER KAMP

MILEPÆLER

DIN STATISTIKK

EGNE BILDER

Gjør hver tur til en fotballtur!

Med Groundhopper har du full oversikt over alle kamper i nærheten, både der du er eller dit du planlegger å reise – om det så er ned til nivå 10 i England! Og tilsvarende kontroll over kamper du har sett og hvilke stadions du har besøkt. Motta badger for spesielle kamper og egne milepæler, legg til egne bilder og få melding når dine venner har dratt på kamp uten deg.

BANEHOPPERS ETTER SESONGSLUTT 2019/2020

Navn	Favorittlag	Sted	Stadionbesøk
Ray Tørnkvist	Leeds United	Oslo	202 baner
Steinar Tungen	Leeds United	Dombås	202 baner
Ola Toftaker	Stoke City	Lørenskog	201 baner
Odd Hanstvedt	Arsenal	Kalandseidet	200 baner
Frode Trolsrud Berg	Tottenham Hotspur	Tranby, Lier	196 baner
Geir Ove Neset	Manchester City	Vilnius	178 baner
Knut Aasland	Manchester City	Evje	172 baner
Karl Yngvar Øvnsen	Hibernian	Lier	166 baner
Vegard Størseth Holberg	Leeds United	Buvika	160 baner
Trond Fuhr	Birmingham City	Oslo	140 baner
Vidar Svendsen	Tottenham Hotspur	Kristiansand	138 baner
Jan Sigurd Eike	Liverpool	Stavanger	135 baner
Anders Johansen	Non League	Drøbak	133 baner
Vidar Eilertsen	Leeds United	Langhus	133 baner
Ariild Svardal	Liverpool	Fyllingsdalen	130 baner
Einar Kvande	Liverpool	Kvanne	129 baner
Rune Dahl	Manchester United	Oslo	125 baner
Trond Andersson	Leeds United	Laksevåg	124 baner
Rolf Brown	Manchester City	Oslo	124 baner
Ståle Johannesen	Manchester United	Oslo	120 baner
Joakim Bergqvist	Queens Park Rangers	Umeå	116 baner
Stefan Holmström	Aston Villa	Umeå	116 baner
Tom Ovnerud	Manchester United	Stavanger	116 baner
Bjarte Wilhelm Hjørtøy	Middlesbrough	Fyllingsdalen	115 baner
Per-Gunnar Nilsson	Manchester United	Kristianstad	114 baner
Larry Rothschild	Crewe Alexandra	Arendal	113 baner
Tom Morken	Ipswich Town	Bergen	113 baner
Atle Husom	West Ham United	Lillehammer	110 baner
Bjørn Wahlgren	Millwall	Oslo	110 baner
Kjell Morten Hjørtøy	Arsenal	Bergen	110 baner
Sven Arthur Ljosland	Manchester City	Kristiansand	109 baner
Tor Jørgen Svanberg	West Ham United	Oslo	109 baner
Atle Syversen	Tottenham Hotspur	Fredrikstad	108 baner
Tore Gjerdingen	Derby County	Melaka	108 baner
Trond Brenna	Manchester United	Oslo	105 baner
Inge Haug	Ipswich Town	Kongsvinger	103 baner
Henrik M Høy	Middlesbrough	Kongsberg	102 baner
Terje Bringsli	Manchester United	Sandefjord	101 baner
Tony Halsall	Bury	Evje	101 baner
Bent Uvaag Johansen	Celtic	Oslo	100 baner
Stian Offerdal	Rangers	Sunnalsøra	100 baner
Finn Morten Steen	Derby County	Porsgrunn	98 baner
Tore Berntsen	Queens Park Rangers	Haugesund	96 baner
Inge Haagensen	Derby County	Leknes	95 baner
Kjell Skjerven	Leeds United	Leeds/ Vik i Sogn	92 baner
Gaute Lyster	Manchester City	Stavanger	90 baner
Oscar Christoffersen	Liverpool	Oslo	87 baner
Jan Henry Halvorsen	Ipswich Town	Porsgrunn	86 baner
Petter Johan Pettersen	Liverpool	Bergen	85 baner
Rune Vibeto	Leeds United	Efoss	85 baner
Kjell Åvandal	Egersunds IK	Egersund	84 baner
Øyvind Werrum	Derby County	Tønsberg	84 baner
Camilla Hanstvedt	Liverpool	Kalandseidet	83 baner
Bjørnar Nyland	Manchester United og Oldham Athletic	Lillehammer	81 baner
Bjørn Tore Tvedt	Blackpool	Bergen	81 baner
Kenneth Glesnes	Manchester United	Oslo	79 baner
Leif Konrad Borsheim	Tottenham Hotspur	Oslo	78 baner
Robert Seim	Manchester City	Oslo	78 baner
Lasse Hjelle	Leeds United	Bergen	77 baner

*Oppdatert pr 31. mai 2020

Knut Ola Jonsrud	West Bromwich Albion	Oslo	76 baner
Kjell Skram	Manchester United	Sarpsborg	76 baner
Dag Håkon Hellevik	Queens Park Rangers	Trondheim	75 baner
Stein Håkon Nes	Sunderland	Bergen	74 baner
Svein Terje Måland	Tottenham Hotspur	Stavanger	74 baner
Alf Helge Repstad	Sunderland	Søgne	73 baner
Jeppe Strømseng	Arsenal	Hosle	73 baner
Stig A. Vangsnæs	Wolverhampton Wanderers	Opppegård	73 baner
Andreas Hellmann	Leeds United	Oslo	72 baner
Jørn Strømseng	Arsenal	Hosle	72 baner
Knut Toresen	Leeds United	Terråk	72 baner
Nils Johan Dahl	Derby County	Gjettum	72 baner
Jakob Kårhus	Blackburn Rovers	Nedre Vats	71 baner
Nils Vanebo	Manchester City	Namnå	71 baner
Svein Ola Bråthen	Manchester City	Lyngdal	70 baner
Geir Ingvald Jacobsen	Ipswich Town	Hamar	68 baner
Kjell Christiansen	Stoke City	Vøyenenga	68 baner
Mikael Mellquist	Manchester United	Moss	68 baner
Mikal Haugen	Preston North End og Rangers	Kristiansand	68 baner
Arne Karlsen	Derby County	Rykkinn	67 baner
Frank Roger Orefellen	Manchester United	Moss	67 baner
Richard Aas	West Ham United	Moss	67 baner
Jan Erik Skytte	Leeds United	Lillestrøm	64 baner
Gaute Rossvoll	Queens Park Rangers	Hamar	64 baner
Geir Martinsen	Manchester City	Oslo	64 baner
Kurt Åsen	Leeds United	Nesttun	62 baner
Vinjar Vikanes	Manchester United	Ulsteinvik	62 baner
Jarle S. Bakke	Leeds United	Skien	61 baner
Peter Bergfall	Arsenal	Trondheim	61 baner
Svein Nilsen	Stoke City	Skui	61 baner
Bjarte Vik	Manchester United	Rong	60 baner
Christoffer Nygaard	Tottenham Hotspur	Sandnes	60 baner
Håvard Krey Hansen	Preston North End	Silsand	60 baner
Hege Reiersen Aas	West Ham United	Moss	59 baner
Arne Litleré	Crewe Alexandra	Oslo	59 baner
Odin Henriksen	Wolverhampton Wanderers	Nesttun	59 baner
Olav Ramstad	Rochdale	Oslo	59 baner
Simon Heier	Manchester United	Rakkestad	59 baner
Bjørn Ove Hersdal	Chippenham Town	Jørpeland	58 baner
Henrik Alexander S. Greger	Ipswich Town	Tønsberg	58 baner
Stine Marie Barsjø	Manchester United	Moss	58 baner
Norman Gjerdingen	Liverpool	Doha	58 baner
Ole Kristian Holter	Arsenal	Lørenskog	57 baner
Håvard Jektnes	Lewes	Stavanger	56 baner
Bjørn Arne Smestad	West Ham United	Oslo	55 baner
Hans Brodshaug	Liverpool	Feiring	54 baner
Svein Erik Kristiansen	Liverpool	Bodø	54 baner
Tor-Arne Andersen	Sheffield Wednesday	Sarpsborg	54 baner
Fredrik Eriksen	Tottenham Hotspur	Oslo	53 baner
Christian Jensen	Liverpool	Langevåg	52 baner
Frank Østerås	Manchester United	Oslo	52 baner
Kenneth Tidemann	Blackburn Rovers	Levanger	52 baner
Vidar André Fredriksen	Ipswich Town	Oslo	52 baner
Jan Tore Berntzen	West Bromwich	Holmestrand	51 baner
Odd Arve Gulliksen	Liverpool	Skotselv	51 baner
Pål Eilertsen	Leeds United	Langhus	51 baner
Petter Frydenlund	Tottenham Hotspur	Oslo	51 baner
Roger Karlsen	Arsenal	Lørenskog	51 baner
Tor Sandø	Liverpool	Kirkenes	51 baner
Bjørn Rune Lerbak	Stoke City	Røyken	50 baner
Bjørn Henry Christensen	Liverpool	Rygge	50 baner
Espen Tidemann	Arsenal	Ekne	50 baner
Anders Haave-Johansen	Queens Park Rangers	Oslo	50 baner

Supporterklubber FOR BRITISKE LAG

- ALDERSHOT
webmaster@aldershot.no
www.aldershot.no
- ALTRINCHAM
odd.sindre.tonning@eninvest.net
- ARSENAL
kontakt@gunners.no
www.gunners.no
- ASTON VILLA
ingolf.olsen@getmail.no
www.villans.no
- BARNET
bfcon@bfcon.net
www.bfcon.net
- BIRMINGHAM CITY
martin@bskn.info
www.bskn.info
- BLACKBURN ROVERS
espen.sjetne@gmail.com
www.brscn.no
- BOLTON WANDERERS
eirik.titland@gmail.com
www.boltonsupporter.net
- BRENTFORD
robin.hesmyr@gmail.com
- BRIGHTON & HOVE ALBION
post@theseagulls.no
www.theseagulls.no
- BURNLEY
henmathi@online.no
- BURY
post@bury.no
www.bury.no
- CARDIFF CITY
torstein.sundsford@gmail.com
www.ccsc.no
- CELTIC
leder@cscn.no
www.cscn.no

- CHARLTON ATHLETIC
cascnorway@hotmail.com
- CHELSEA
leder@chelsea.no
www.chelsea.no
- CHELTENHAM TOWN
post@cheltenham.no
www.cheltenham.no
- COVENTRY CITY
jorg@hannestad.org
- CRYSTAL PALACE
post@crystalpalace.no
www.crystalpalace.no
- DERBY COUNTY
sveno@dscsnb.no
www.derbycounty.no
- EVERTON
helge@evertonfc.no
www.evertonfc.no
- EXETER CITY
kristoffer@cruisespesialisten.com
www.exeter.no
- FLEETWOOD TOWN
martin.steinkopf@hotmail.com
- FOREST GREEN ROVERS
hunn@live.no
- FULHAM
p.jaeger.jakobsen@gmail.com
www.ffcnorway.no
- HIBERNIAN
k-yngo@online.no
- HUDDERSFIELD TOWN
norwayterriers@outlook.com
www.huddersfield.no
- IPSWICH TOWN
post@ipswich.no
www.ipswich.no
- KIDDERMINSTER HARRIERS
post@harriersofnorway.no
www.harriersofnorway.no

- LEEDS UNITED
anders@leedsunited.no
www.leedsunited.no
- LEICESTER CITY
per.arne@notoddenfk.no
- LIVERPOOL
post@liverpool.no
www.liverpool.no
- LUTON TOWN
haldisaase@live.no
www.luton.no
- MACCLESFIELD TOWN
macc@online.no
- MANCHESTER CITY
soensteb@online.no
www.manchestercity.no
- MANCHESTER UNITED
medlem@united.no
www.united.no
- MIDDLESBROUGH
henrik.hoyer@kongsberg.kommune.no
- MILLWALL
svensberget@gmail.com
- NEWCASTLE UNITED
newutd@gmail.com
www.newutd.no
- NORWICH CITY
momork@online.no
- NOTTINGHAM FOREST
skogvokteren@gmail.com
www.skogvokteren.no
- PETERBOROUGH UNITED
hakon.rolstad.nilsen@gmail.com
- PORTSMOUTH
joakim.ellingsen@gmail.com
www.pompey.no
- QUEENS PARK RANGERS
qprkaare@hotmail.com
www.qpr.no
- ROCHDALE
norwayspotland@gmail.com
- SCARBOROUGH ATHLETIC
scarbare@gmail.com
- SHEFFIELD UNITED
sheffield_utd@hotmail.com
- SOUTHAMPTON
post@southampton.no
www.southampton.no
- STOKE CITY
runar.kvernen@gmail.com
www.stoke.no
- SUNDERLAND
post@sunderland.no
www.sunderland.no
- SWANSEA CITY
styret@swansea.no
www.swansea.no
- TOTTENHAM HOTSPUR
kontakt@tottenhamsvenner.no
www.tottenhamhotspur.no
- WEST BROMWICH ALBION
hensk@online.no
- WEST HAM UNITED
eirik@scandinavianhammers.com
www.scandinavianhammers.com
- AFC WIMBLEDON
endre.kleiven@gmail.com
- WOKING
roland.sannes@gmail.com
www.rolandsannes.wordpress.com
- WOLVERHAMPTON WANDERERS
kontakt@vikingwolves.com
www.vikingwolves.com
- WYCOMBE WANDERERS
amundaano@hotmail.com
www.norwegianchairboys.wixsite.com

SUPPORTERCUPEN 1991-2019

► AV: ANDERS CHRISTENSEN

Lørdag 5. juni i år skulle vært åstedet for den 35. supportercupen i rekken, men slik ville det seg dessverre ikke i annerledes-året 2020. Isteden har vi valgt å ta et lite tilbakeblikk på de 34 første utgavene av turneringen.

Den spede begynnelsen

Supportercupen er en fotballturnering som er åpen for medlemmene av de supporterklubbene i Norge som er tilknyttet SBF, og den aller første turneringen ble arrangert på Mjøndalen Idrettspark i Nedre Eiker, på grusen der hvor Mjøndalens bandylag pleide å spille sine kamper på vinterstid. Spiren til turneringen ble sådd da Manchester United-supporter Asbjørn Karlberg tok kontakt med Nelibor Rnkovic, som var leder for Wolverhamptons supporterklubb, for å få i stand en kamp mellom de to klubbene. Så kom idéen om å invitere flere klubber, slik at man fikk en liten turnering for åtte lag. Men den gangen var det ikke like enkelt å få supportere til å reise så langt for å spille i det som én gang het

Buskerud fylke, og et Leeds-lag bestående av kun tre mann i troppen måtte låne spillere fra de andre lagene for å greie å stille med full ellever til hver kamp. I tillegg inviterte man de lokale klubbene Mjøndalen og Strømsgodset for å få nok lag til å kjøre en skikkelig turnering. «Heldigvis» ble det engelsk seier det første året, med Arsenal-triumf over Mjøndalen i finalen. Dette var imidlertid spiren som skulle til for at supportercupen vokste og etter hvert ble til det den er i dag.

Rivende utvikling

Allerede året etter var antallet deltagerklubber økt til 17 lag, og man bestemte seg for å gå fra 11er til 7er for å ha kapasitet til å gjennomføre flere kamper. Nedre Eiker var fortsatt arena for cupen, men året etter flyttet man til Voldsløkka i Oslo. Her var det flere baner (både grus og gress), og man hadde mulighet til å invitere enda flere lag. I 1993 hadde antallet økt til 22, i 1994 30 og i 1995 35 lag. Siden den gang har antallet ligget mellom 36 og 40 lag hvert år.

Etter mange år på Voldsløkka, bestemte man seg i 2010 for å flytte til Hundsvund kunstgress, Snarøya SKs splitter nye anlegg, der fasilitetene var atskillig bedre enn hva man var vant med fra Voldsløkka. Det var også her at man i 2014 innførte prøveprosjektet med å gjennomføre en egen juniorturnering for spillere i aldersgruppen 10-13 år. Her ble West Ham United de første vinnerne, og selv om det ikke har vært like enkelt å fylle opp med lag her, så har turneringen vært på plass hvert år fram til 2018. I 2015 var vi igjen på flyttefot – denne gangen til ærverdige Nordre Åsen i Oslo, hvor Skeid til daglig holder til. Dette er et sted hvor fotballhistorien nærmest sitter i veggene, og det å få kampene inn til Oslo igjen var nok også positivt for mange. I 2019 fikk vi utfordringer da Nordre Åsen var under ombygging, men til slutt lot det seg gjøre å gjennomføre turneringen likevel ved å bruke gressbanen istedenfor den store kunstgressbanen. Mye usikkerhet og et litt slitent anlegg gjorde imidlertid til at vi høsten 2019 bestemte oss for å flytte tilbake til Snarøya hvor vi hadde hatt fem fine år på begynnelsen av forrige tiår. Nytt kunstgress og en betydelig oppgradering av

anlegget siden sist gjorde også sitt til at vi gledet oss litt ekstra til det som skulle skje i 2020 – den 35. utgaven av Supportercupen. Men nå får dette bli i 2021 isteden.

David mot Goliat

Det er ofte snakk om David mot Goliat både i fotball og i idrettsverdenen ellers, og én og annen sjelden gang forekommer sensasjonen som man snakker om i årevis og som alltid blir husket. I Supportercupen er det heldigvis litt annerledes, og selv om enkelte klubber har veldig mange flere spillere å ta av enn andre, så er SBFs sommerturnering alltid en gylden mulighet for de mindre klubbene til å spise kirsebær med de store. Det ser man også tydelig når man tar et raskt blikk vinnerlagene opp gjennom historien. Non League-klubben Accrington Stanley markerte seg tidlig og vant den første turneringen på Voldsløkka i 1993 etter en knusende 3-0-seier mot Liverpool i finalen. De som var til stede, vil kanskje også huske at vinnerlaget hadde hentet over både manager Phil Staley og toppscorer Paul Beck fra England – noe som helt klart bidro sterkt til triumfen. Det observante øye vil også

registrere at Exeter City markerte seg sterkt med åtte finaler og tre seire fra 1994 til 2006, og Wimbledon er også en klubb som gjorde veldig bra en periode, med seks finaler og fire seire mellom 1995 og 2008. Og etter tre år på rad med Liverpool-triumfer er det Ipswich Town som de siste årene har overtatt hegemoniet med seier både i 2018 og 2019. Det er dette som gjør turneringen så sjarmerende – at hvem som helst kan hevde seg i toppen.

Celebre gjester

Opp gjennom historien er det også en rekke celebre gjester som har vært med på å kaste glans over turneringen, og enkelte supporterklubber har vært spesielt flinke til å få med gamle stjernespillere. Leeds er en av disse klubbene, og i 1994 var det stor stas da selveste Peter Lorimer dukket på Voldsløkka. Eddie Gray og Mel Sterland er eksempler på andre Leeds-legender som har

tilbragt tid med norske supportere i anledning supportercupen. Celtic, QPR, Manchester City og Liverpool er andre klubber som har vært flinke til å bidra på dette feltet med meritterte folk som John Fallon (Celtic), Stan Bowles, Phil Parkes, Andy Sinton og Ian Gillard (QPR), Peter Barnes, Asa Hartford, Joe Corrigan og Tommy Booth (Manchester City) og David Johnson og Alan

Kennedy (Liverpool). I 2015 stilte et TV2-lag med blant andre Colin Hendry og Claus Lundekvam opp i turneringen – noe som var veldig moro. Sistnevnte har også spilt for Southampton i turneringen. I 2019 var vi også så heldige å få med Premier League-dommer Bobby Madley til å dømme flere kamper. Ingen tvil om at dette er noe som legges merke til utover det ganske land!

Finalene:

- 1991 Arsenal – Mjøndalen 2-0 (to lokale lag deltok)
- 1992 Queens Park Rangers – Middlesbrough 1-1 (QPR på straffer)
- 1993 Accrington Stanley – Liverpool 3-0
- 1994 Exeter City – Liverpool 1-1 (Exeter City på straffer)
- 1995 Wimbledon – Exeter City 0-0 (Wimbledon på straffer)
- 1996 Leeds United – Birmingham City 2-1
- 1997 Manchester City – Exeter City 3-0
- 1998 Leeds United – Luton Town 2-1
- 1999 Nottingham Forest – Exeter City 1-0
- 2000 Wimbledon – Exeter City 1-0
- 2001 Wolverhampton – Exeter City 1-1 (Wolverhampton på straffer)
- 2002 Wimbledon – Celtic 1-1 (Wimbledon på straffer)
- 2003 Manchester City – Wimbledon 4-1
- 2004 Wimbledon – Scarborough 0-0 (Wimbledon på straffer)
- 2005 Exeter City (1) – Everton (2) 3-0
- 2006 Exeter City (2) – Manchester United (2) 0-0 (Exeter City (2) på straffer)
- 2007 Tottenham (1) – Celtic (1) 0-0 (5-4 på straffer)
- 2008 Blackburn Rovers – Wimbledon 1-0
- 2009 Tottenham – Blackburn Rovers 2-1
- 2010 Arsenal – Macclesfield Town 2-1
- 2011 Arsenal – Blackburn Rovers 1-1 (Arsenal på straffer)
- 2012 Blackburn 1 - Manchester City 2-0
- 2013 Tottenham 1 - Manchester United (1) 2-0
- 2014 Tottenham 1 - Manchester United (2) 1-1 (3-1 på straffer)
- 2015 Arsenal - Liverpool (1) 0-2
- 2016 Liverpool (1) - Tottenham (1) 1-0
- 2017 Liverpool (1) - Manchester United (1) 1-0
- 2018 Chelsea (1) - Ipswich Town (1) 1-1 (2-4 på straffer)
- 2019 Ipswich Town (1) - Manchester City 6-0

Finaler i juniorcupen:

- 2014 West Ham (2) – Liverpool 3-1
- 2015 Liverpool – West Ham (2) 5-1
- 2016 Liverpool – Exeter City 4-0
- 2017 Exeter City – Liverpool 1-0
- 2018 West Ham – Ipswich 1-0

FOOD & SPORTS

and good drinks

THE SCOTSMAN HAR
TRADISJONSRIK PUBMAT
PÅ MENYEN!

Mat serveres fra
kl. 11.30 - 22.30: mandag - lørdag
kl. 12.00 - 22.30: søndag

I kjelleren viser vi fotball og alle de
store sportsarrangementene på våre
mange tv-skjermer.

SHUFFLEBOARD

Vi har to European Standard shuffleboard
i kjelleren. Ta med deg noen venner og kom
innom for et spill og noe godt i glasset.

ÅPNINGSTIDER I KJELLEREN:

Mandag - Torsdag: 17.00 - 00.00

Freitag: 17.00 - 03.00

Lørdag: 13.00 - 03.00

Søndag: 14.00 - 22.00

SPILL TIL
HALV PRIS
hver man.til fre.
17:00 - 22:00

THE SCOTSMAN
Since 1974

MARATONTABELLEN 1991 - 2020

Klubb:	Sp	V	U	T	Mål	P
1 Arsenal	133	78	30	25	296 140	264
2 Leeds United	137	79	21	37	304 155	258
3 Liverpool	137	78	24	35	289 141	258
4 Exeter City	109	70	18	21	238 87	228
5 Tottenham Hotspur	119	66	19	34	247 161	217
6 Celtic	112	61	33	18	249 95	216
7 Manchester City	122	58	28	36	237 156	202
8 Wolverhampton Wanderers	123	57	25	41	252 162	196
9 Manchester United	121	57	20	44	270 157	191
10 Nottingham Forest	110	55	26	29	226 147	191
11 Queens Park Rangers	117	54	26	37	244 152	188
12 Derby County	99	43	13	43	178 170	142
13 Blackburn Rovers	71	42	9	20	168 76	135
14 Burnley	93	39	16	38	178 156	133
15 Ipswich Town	97	39	9	49	169 219	126
16 Milton Keynes Dons	65	34	18	13	109 56	120
17 Birmingham City	75	33	16	26	125 119	115
18 Everton	82	36	6	40	109 121	114
19 Stoke City	82	30	21	31	113 110	111
20 Chelsea	77	29	14	34	132 112	101
21 West Ham United	95	25	17	53	120 235	92
22 Scarborough	53	24	18	11	120 69	90
23 Newcastle United	74	26	11	37	120 134	89
24 Bolton Wanderers	59	25	12	22	95 77	87
25 West Bromwich Albion	60	23	10	27	96 119	79
26 Macclesfield Town	60	23	7	30	95 121	76
27 Aston Villa	60	19	17	24	80 129	74
28 Crystal Palace	85	19	14	52	92 210	71
29 Southampton	55	18	9	28	82 98	63
30 Luton Town	44	17	11	16	70 70	62
31 AFC Wimbledon	38	17	9	12	56 52	60
32 Cheltenham Town	50	13	13	24	47 68	52
33 Barnet	41	15	6	20	89 86	51
34 Norwich City	55	13	7	35	59 209	46
35 Leicester City	29	13	4	12	64 70	43
36 Fulham	35	11	4	20	50 80	37
37 Portsmouth	29	10	6	13	42 54	36
38 Woking	25	11	2	12	42 42	35
39 Accrington Stanley	10	9	1	0	39 11	28
40 Torquay United	24	8	1	15	40 69	25
41 Hull City	22	6	5	11	35 53	23
42 Middlesbrough	21	6	3	12	44 52	21
43 Sheffield Wednesday	22	5	5	12	26 42	20
44 Swansea City	10	5	2	3	11 14	17
45 Charlton Athletic	11	4	3	4	19 14	15
46 Rushden & Diamonds	15	2	3	10	14 35	9
47 Wycombe Wanderers	4	2	1	1	11 6	7
48 Tranmere Rovers	6	2	1	3	10 14	7
49 Stockport County	12	2	1	9	11 28	7
50 AFC Bournemouth	16	1	4	11	17 44	7
51 Dagenham & Redbridge	7	2	0	5	9 11	6
52 Sunderland	15	0	4	11	12 45	4
53 Kidderminster Harriers	3	1	0	2	5 12	3
54 Millwall	5	1	0	4	4 20	3
55 Brentford	9	1	0	8	1 17	3
56 Wigan Athletic	12	0	3	9	3 31	3
57 Scunthorpe United	10	1	0	9	6 49	3
58 Coventry City	9	0	2	7	1 27	2
59 Rochdale	3	0	1	2	1 8	1
60 Leyton Orient	2	0	0	2	0 4	0
61 Cardiff City	3	0	0	3	0 11	0
62 Aldershot Town	3	0	0	3	0 18	0
Øvrige*	678	196	123	359	808 1429	711
	3960	1614	732	1614	6679 6679	5574

*Diverse 2. og 3. lag. Kun 1.lag teller på maratontabellen.

INTERVJU MED GEORGE SEPHTON, SPEAKER PÅ ANFIELD SIDEN 1970/71-SESONGEN.

▶ AV: TOR SANDØ

Hva er dine topp 3 minner fra alle dine år som "stemmen på Anfield"?

- Den første kampen jeg trekker fram må bli St. Etienne-kampen i 1977, det store comebacket på vår vei for å vinne Europacupen for første gang.

Deretter returkampen i semifinalen i Champions League i 2005. 20 år etter Heysel, så var vi på vei tilbake til Champions League-finalen. Atmosfæren var enestående og spenningen knapt til å bære, spesielt når fjerdedommeren holdt opp tavla som viste seks minutter overtid!

Men den største av alle må bli semifinalen i Champions League, andre kamp, mot Barcelona i 2019. Barcelona, den største klubben på planeten, skulle komme til Anfield og forsvare sin 3-0-ledelsen. Konsensus var at Liverpool allerede var ute av konkurransen. Vi lå under 3-0. Ingen bortemål i banken. Salah og Firmino var begge ute og Barca hadde Messi på laget. Personlig var jeg ambivalent til denne kampen. Jeg kunne ærlig talt ikke se en mulighet for å gå videre og var mer bekymret for Premier League enn Champions League. Istanbul var friskt i minnet, men en hel generasjon av Liverpool-fans hadde ikke sett deres elskelige lag vinne deres egen liga. For

noen i min generasjon irriterte det meg at lag kunne kvalifisere for Champions League, uten å være mestere i deres eget land. Likevel skulle vi gi det en sjanse. Vi kunne slå spanjolene 4-1 og de ville likevel gå videre på bortemålsregelen. Jeg mener, hvor stor var muligheten.

Barcelona scorer jo alltid, gjør de ikke? Uansett årsak, så lyktes alt denne kvelden. Det virket som tilskuerne kom fra ingenstedshen 20 minutter før avspark. Framføringen av "You'll Never Walk Alone" var fantastisk. Champions League-hymnen var høyere enn normalt. Atmosfæren var ekstatisk og stadion riste. Divock Origi scoret tidlig og det startet det hele. Andy Robertson ble skadet og Gini Wijnaldum kom inn etter pause og scoret to mål. Vi var likt! Men vi kunne ikke ta noe for gitt. Vi kunne ikke være for sikker på å nå finalen ennå. Vi trengte ett mål til og trengte et "clean sheet". Så kom genistreken av en corner fra Trent Alexander-Arnold, som lurte alle. Han tok hjørnesparket raskt og ballen gikk til Origi, som scoret, da han lurte seg mellom to overraskede Barca-forsvarere. Vi holdt stand og dommerens fløyte gikk for full tid, før det høyeste stadionbrølet jeg hadde hørt på mange år kom.

Folk spør stadig vekk om å sammenlikne atmosfæren på St Etienne-kampen på 1970-talet med semifinalen mot Chelsea i 2005. Jeg er sikker på at dette var bedre og høyere. Det er ofte ekstra mye bråk i mitt hjørne av stadion og noen ganger er lyden som torden, når supportnere hopper opp og ned. Jeg har holdt til i hjørnet mellom The Kop og Kenny Dalglish stand i 20 år nå og den kvelden var første gang rommet der jeg sitter ristet. Jeg var oppriktig bekymret for å falle ut av bua.

På slutten, der hele troppen linet opp foran The Kop og jeg satte på "You'll Never Walk Alone" igjen og hele troppen sang med den samme stemmestyrken og med den samme energien de hadde hatt i kampen. Jeg ventet på at tilskuerne skulle forlate stadion, jeg hadde spilt gjennom hele spillelista mi. Da tenkte jeg at jeg måtte sette på John Lennon-CDen som lå på bordet foran meg. Noen nevnte at "Imagine" ville være ideell for denne natten. Den hadde jeg ikke spilt den før kampen, så NÅ ville være et perfekt tidspunkt. Hele The Kop sang med. Det var magisk! Jeg har hørt senere at voksne mennesker hadde tåret i øynene og ikke bare inne på Anfield.

Den neste morgenen Piers Morgan på ITV sa at "hvem det nå var som satte på den sangen, så var vedkommende genial. Jeg ble intervjuet av Evan Davis i Radio 4 på deres PM-program. Mens jeg var på Radio Merseyside for å gjøre dette, ble jeg også intervjuet av Paul Salts "Drive Time". Under begge intervjuene, brukte jeg en uttalelse tidligere brukt av Brian Clough; "Jeg vil ikke si det var min favorittkveld på Anfield, men det var helt klart oppe der som topp 1".

Når og hvordan ble du speaker på Anfield?

- I april 1971 var jeg på Anfield med min kone, da speakeren gjorde en idiotisk feil. Da sa jeg til min kone; "denne mannen er en flause for Liverpool". Hun sa "det er OK for deg som står her, men jeg vedder på at du ikke kan gjøre dette bedre". Jeg dro hjem og skrev til direktøren og spurte om jeg kunne prøve meg. Og det fikk jeg lov til.

Har du vært speaker på alle Liverpools hjemmekamper eller har du hatt noen fravær?

- Jeg har ikke gått glipp av mange kamper. I september 1973 var jeg forlover i en venns bryllup. I mai 1974 ble jeg banket opp på åpen gate og gikk glipp av Ron Yeats testimonalkamp! I oktober og november 1993 gikk jeg glipp av fem midtukekamper fordi jeg jobbet i London. En av disse var debuten til Robbie Fowler. I oktober 2008 giftet min eldste sønn seg nede i Crawley og jeg gikk dermed glipp av kampen mot Wigan.

Hvem er dine topp 3 Liverpool spillere og All Star Liverpool-lag?

Jeg hater spørsmål som det. Jeg har tre barn og ni barnebarn og jeg elsker dem alle. Det samme gjelder spillerne i Liverpool. Det er så mange store spillere. Hvis jeg må plukke tre spillere, så vil jeg si Kenny Dalglish, Steven Gerrard og Jamie Carragher.

Å plukke ut et All-Star-lag er umulig. Kenny Dalglish må være med. Og plukker du ut han, så må du inkludere Ian Rush. Og det gjør at det er vanskelig å ta med Kevin Keegan og John Toshack. For ikke å snakke om Mane, Salah og Firmino. Virgil van Dijk er den beste midtstopperen jeg har sett i hele mitt liv. Men hva med Jamie Carragher? Du kan ikke utelukke han, eller Phil Thompson og Emlyn Hughes. Alan Hansen og Mark Lawrenson var det beste midtstopperparet og kan heller ikke holdes utenfor et All Star-lag. Og dette før du begynner å tenke på sidebacker og keepere.

Nå for tiden har George Sephton begynt å ta i mot hilsminger til bursdager, bryllup og liknende.

- Nå for tiden er jeg som alle andre på min alder fanget i sine hus, men noe må jeg gjøre for å tjene penger og mitt Online videoproduksjon er noe jeg fortsatt kan gjøre. På <https://www.celebvm.com/p/georgesepton> kan man bestille en personlig videomelding.

KORT SKOTSK FOTBALL- HISTORIE

► AV: KARL YNGVAR ØVENSEN

Skotsk fotball er helt sikkert ikke synonymt med sirkusartisten som får tilskuerne til å gispe etter luft, men likner mer på anleggsarbeideren som sørger for at sirkustellet står klart til hver forestilling. Dersom ikke mannen på gulvet gjør jobben sin hver dag, blir det intet show. Det er tilskuerne i Skottland som er spesielle, ikke showet.

Selv om profesjonell fotball blei tillatt i Storbritannia allerede i 1885, gikk det ytterligere fem år før det blei etablert en landsomfattende liga i Skottland. I teorien var denne ligaen en amatørserie fram til 1893, da profesjonell fotball blei lov også i Skottland. Da hadde flere av de eldste skotske fotballklubbene imidlertid benyttet noen hjelprofesjonelle fotballspillere i flere år allerede. De store gruveselskapene var sponsorer av visse klubber, og de innrullerte noen talentfulle spillere som gruvearbeidere, men i regelen spilte de bare fotball, og de tilbrakte aldri så mye som ett minutt inni gruvegangene.

Queen's Park F.C. fra Mount Florida i Glasgow er verdens eldste fotballklubb utenfor England. Queen's Park blei stifta i 1867. Ifølge avisa Scotsman fra 3. desember 1872 var det da bare «omkring ti fotballklubber i Skottland» som spilte etter de engelske reglene fra 1863, der det bare var keeperen som hadde lov til å berøre ballen med hendene. Da det skotske fotballforbundet blei stifta i 1873, var det åtte klubber som utgjorde grunnlaget. Bare tre av disse åtte stiftelsesklubbene eksisterer fortsatt i dag, og bare to av dem driver på et noenlunde nivå ennå (Kilmarnock og Queen's Park). Third Lanarkshire Rifle Volunteers vant for eksempel mange trofeer i de spede barndomsårene med organisert fotball i Skottland, men måtte legge inn årene for godt i 1967.

Scottish Cup (tilsvarende FA-cupen i England) fikk sin oppstart i 1873/1874-sesongen, og er det eldste landsomfattende sportstrofeet i verden, etter at det engelske FA-cuptrofeet blei stjålet og omstøpt i 1895, og deretter erstattet med et nytt i 1910. Siden 1893 (da profesjonell fotball blei innført i Skottland) er det de to Glasgow-klubbene Rangers og Celtic som totalt har dominert skotsk fotball. De to Old Firm-lagene har seg imellom vunnet den skotske eliteserien hele 105 ganger. Ingen lag utenfor Glasgow har vunnet toppdivisjonen i Skottland de siste 35 årene, siden Alex Fergusons Aberdeen vant i 1984/1985-sesongen. Det skotske landslaget hadde utvilsomt sine beste år på 1950- og 1970-tallet, da det var to generasjoner med skotske fotballspillere som

dominerte også langt utenfor Skottlands grenser. 1950-tallet er ellers det tiåret da Old Firm ikke dominerte klubb fotballen, men Edinburgh-klubbene Hibernian og Heart of Midlothian stakk av med de gjeveste trofeene. På 1970-tallet var eksporten av skotske fotballspillere, særlig til England, veldig merkelig, og markante fotballspillere som Denis Law, Kenny Dalglish, Archie Gemmill, Billy Bremner, Peter Lorimer, Joe Jordan, Gordon McQueen osv. var alle instrumentale i engelske stor klubber.

For øvrig er det nok eksporten av gode fotballmanagere som Skottland er mest skattet for. Mesterhjerner som Bill Shankly, Jock Stein, Tommy Docherty, Alex Ferguson, George Graham, Alex McLeish og Stevie Clarke med flere har alle vist sitt potensial også utenfor Skottlands grenser. Mange har vist til skotske managers insistering på å spille med hjertet utenpå drakta som nøkkelen til suksess. Spillere som ikke er villige til å blø litt for laget, overllever ikke lenge under en skotsk managers ledelse.

Likevel er det fotballsupporterne i Skottland som utmerker seg mest. Det sies gjerne at det er dobbelt så mye lyd i en engelsk supporter som i

en nordmann. Du kan se langt inn i drøvelen på en fyr fra Yorkshire når han først blir engasjert. Mens engelskmannen er høylytt, er det fire ganger mer futt i skotten enn i engelskmannen igjen. Derfor trengs det ikke titusentalls med tilskuere på de skotske tribunen for at det skal bli liv. Utenfor Glasgow er tilskuerkapasitetene på tribunen relativt beskjedne. Aberdeens Pittodrie Stadium har sitteplasser til 20 866 tilskuere, Hibernians Easter Road Stadium har kapasitet til 20 421, Tynecastle Stadium til Hearts kan huse maksimalt 19 852, mens Kilmarnocks Rugby Park kan ta imot 17 889 supportere. Og likevel er det altså et leven av en annen verden der, om motstanderen er tilstrekkelig foraktet. I Glasgow er magemålet mer på engelsk standard. Nasjonalarenaen Hampden Park kan ta imot 51 866 tilskuere, og gjør det ofte, mens Celtic Park er Skottlands største fotballstadion med sin kapasitet på 60 411, og Ibrox Stadium i Vest-Glasgow har nå plass til 50 817 (for det meste protestanter). Arsenallet av midviser og støttesanger er rimelig omfattende nord for Hadrians mur. Det er en atmosfære der som de aller fleste nordmenn med et ømt punkt i hjertet sitt for britisk fotball, vil elske, selv om kvaliteten i spillet utpå gressmatta ikke alltid er førsteklasses.

OLD FIRM-DERBYET

Det kan nok finnes lokalderbier i verden som er både eldre og mer spektakulære enn Old Firm, men du finner garantert intet annet derby som betyr mer for publikum, med alle sine undertoner og konnotasjoner, enn oppgjøret mellom de to største fotballklubbene i Glasgow, Skottland.

«Old Firm» er en kollektiv betegnelse for de to største fotballklubbene i Glasgow. Det første oppgjøret fant sted allerede i 1888, rett etter at Celtic ble grunnlagt. Siden har det dreid seg om en fotballklassiker. Betegnelsen «Old Firm» viser til at dette dreier seg om en pengemaskin, samtidig som «det gamle firmaet» også viser til at Celtic og Rangers er de to klubbene som skotsk fotball egentlig dreier seg om. Celtic og Rangers har til sammen vunnet den øverste ligaen i Skottland 105 ganger (Celtic 51 ganger, mens Rangers vant 54 ganger). Inntil Rangers gikk konkurs og ble nedlagt i 2012 (og det blei startet en ny klubb med et liknende navn på Ibrox Stadium), har tittelen som skotsk ligamester bare tilfalt lag utenom Old Firm 19 ganger. I alt har de to klubbene vunnet Scottish Cup (tilsvarende FA-cupen i England) 72 ganger. Av de 420

innbyrdes oppgjørene er det Rangers som har vunnet flest, med sine 168 seiere. Det er imidlertid bare et tidsspørsmål før Celtic vil toppe alle statistikkene, også de som omhandler den innbyrdes konkurransen.

Det har vært mange tøffe lokalderbier i Glasgow opp gjennom årene, men det kanskje mest eksplosive av dem alle fant sted på Ibrox Stadium i oktober 1987, i en kamp som til slutt endte 2-2. Fire spillere ble tiltalt for ordensforstyrrelser etter kampen (målmannen Chris Woods, Terry Butcher og Graham Roberts for Rangers, mens Celtic's Frank McAvennie også fikk seg en tidlig dusj), og samtlige måtte møte i retten noen dager seinere, der de blei bøtelagt for ordensforstyrrelser. Bråket startet da keeper Woods og Frank McAvennie barket sammen i første omgang og blei utvist. Graham Roberts måtte ta på seg keeperhanskene og gå i mål for Rangers. Terry Butcher blei utvist i andre omgang, da Rangers lå under 0-2, men likevel kom The Gers tilbake og maktet å score et utlikningsmål ved midtstopper Richard Gough på overtid.

Old Firm-derbyet er ekstra intenst på grunn av en rekke politiske, historiske og religiøse under- og overtoner. Rangers sprang ut av det kristne, protestantiske arbeiderklasse miljøet, og har alltid vært sterkt knyttet til England, mens Celtic har sine røtter i det fattige irske, katolske miljøet i Glasgow. Dessuten har forholdet til konflikten i Nord-Irland vært et fast innslag i nidvisene som synges av de to lagenes supportere. Det har ikke akkurat bidratt til å dempe konflikten.

Følelsene er mer enn sterke når konfliktområder berøres innen Old Firm. Rangers og Celtic's sterke posisjoner i skotsk fotball kan sammenlignes med Tysklands posisjon i EU. Selv om emosjonene nok kan være sterke også mellom naboklubbene Hibernian og Heart of Midlothian i Edinburgh og Dundee FC og Dundee United i slagskipet Discoverys hjemby, er det i virkeligheten ingenting sammenlignet med gigantene fra Glasgow. Etter konkursen og nedleggelsen av gamle Rangers FC i 2012 har Celtic vært fullstendig dominant. Den nye klubben på Ibrox måtte starte sin tilværelse på fjerde nivå, for å bygge seg sakte, men sikkert, opp. Men når sant

skal sies har nye The Rangers ikke kommet i nærheten av sin navnebrors gamle storhet. Celtic har vunnet Scottish Premiership de ni siste sesongene på rad, og nye The Rangers har enn så lenge ikke ett eneste trofé å vise til. Det forhindrer imidlertid ikke at emosjonene også i dag flyr høyt før, under og etter at det konkrete Old Firm-derbyet står på terminlista. For disse to klubbene hater virkelig hverandre.

HAR GOD KONTAKT MED MINE ENGELSKE KLUBBER

► AV: TOR SANDØ

Jan Åge Fjørtoft er egentlig Leeds-fan, men har sterke følelser for klubbene han har spilt for, Swindon, Middlesbrough, Sheffield United og Barnsley.

Han ble født i januar 1967 på Gursken på Sunnmøre og debuterte for Hødd i 1984. Etter 39 kamper (34 mål) her, rykket han opp på øverste nivå i Norge, med Hamarkameratene, der han sammen med Vegard Skogheim var kongen av Briskeby. Han fikk 44 kamper (17 mål) her, før det var Lillestrøm neste. Her spilte han i 1988 og 1989 (33 kamper, 20 mål), før proffeventyret ventet i 1989. Rapid Wien og Østerrike fikk glede av Fjørtofts spisskompetanser i fire sesonger (129 kamper, 63 mål), så var han klar for balløya.

England

Fjørtoft hadde som mange andre, drømmer om spill i England. Swindon Town var i toppdivisjonen og trengte en målscorer. Det fikk de, men dessverre var det ikke nok. 72 kamper, 27 mål, gjorde han, før Ayresome Park var neste stopp i 1995. I løpet av året skiftet Boro over til flotte Riverside. I løpet av to år i rødt fikk Jan Åge 41 kamper, ti mål. Så ble det Bramall Lane og Sheffield United som fikk nettkjenninger for de pundsedlene de la ut for sunnmøringen. 19 mål på 34 kamper ble status her. Barnsley hadde også rykket opp til Premier League og var den siste klubben Fjørtoft spilte for i England. Her fikk han ni mål med samme kampanntall som hos Blades.

Tre sesonger i Eintracht Frankfurt (52 kamper, 14 mål), avsluttet proffkarrieren til Jan Åge Fjørtoft. Karrieren avsluttet han i Stabæk i 2001 (15 kamper, seks mål) og i Lillestrøm i 2002 (fire kamper, null mål).

Nevner vi også de 20 målene på 71 landskamper han fikk for Norge, så snakker vi om en fantastisk fotballkarriere.

- Ja, jeg er kjempefornøyd. Jeg spilte i tre land og har gode forhold til alle mine tidligere lag.

Drømmejobb

Som resten av fotball-Norge, så savnet også han fotballen under koronatiltakene.

- Samtidig så er dette en dugnad som det virker som gjøres på akkurat den riktige måten. Vi må bare være tålmodig, sier Fjørtoft.

Etter at den aktive fotballkarrieren så har Fjørtoft fortsatt i fotballmiljøet, som ekspertkommentator. I dag har han et eget firma.

- Det er det mest synlige jeg driver med i dag.

Ja, jeg har vært heldig å drive med det jeg alltid har synes har vært det morsomste i livet.

- Når ble interessen for fotballen vekket?

- VM-finalen 1974 mellom Vest-Tyskland og Nederland. Der var det en spiller som het Johan Cruyff. Jeg heiet på Nederland. De tapte, men jeg var solgt.

I England var det Leeds som ble laget til 53-åringen. I 1975 spilte Super-Leeds

Europacup-finale mot Bayern München. Igjen ble det tap, men frøet var lagt. Leeds var laget med stor L.

Tysk og engelsk fotball

Jan Åge forteller at han alltid hadde vært interessert i tysk og engelsk fotball.

- Den finalekampen i 1975 gjorde at jeg var fascinert både av tyskerne og engelskmennene. Det var bakteppet. Men dette var jo på den tiden uten data og tekst-TV. Var ikke kampene på tippekupongen så gikk det jo helt til mandag ettermiddag etter skolen før vi fikk vite resultatene. Det er andre tider nå.

Jan Åge drømte, men fant drømmene ganske så urealistiske.

- Jeg fikk imidlertid ganske god flyt i karrieren. På hvert nivå så var jeg flink til å være realistisk og nå nye nivå. Da jeg hadde vært noen år i Rapid Wien, så om muligheten og de urealistiske drømmene var plutselig ikke så urealistiske. Du når nye nivå og det var ingen tid til å tenke på hvilket nivå man var.

Kunne blitt QPR

Den første klubben som luktet på Jan Åge var Queens Park Rangers. Trevor Francis var manager og jaktet Jan Åge og lagkamerat Andreas Herzog i Rapid Wien.

- Men så fikk Francis sparken, sier Francis. Men så god var Jan Åge at flere engelske lag kunne tenkt seg hans målfarlige tjenester. Han havnet først i Swindon, før Middlesbrough, Barnsley og Sheffield United. Fjørtoft stortrivdes og gjorde sine saker meget bra.

- Opplandet i Rapid Wien ga meg smaken på noe mer. I England spilte jeg på høyeste nivå, men skulle gjerne ha spilt for en av toppklubbene. Likevel er jeg veldig stolt over karrieren min i tre av fire klubber var jeg der i de beste periodene de noen gang hadde hatt. Jeg kom som en rekordsignering på 1,3 millioner pund og så gikk det veldig fort. I Middlesbrough var jeg med på banebytte og i Sheffield United var jeg med å

tape Play Off-finalen. Dette var utrolig gøy.

Kontakt

Fjørtoft har noe kontakt med folk i klubbene sine.

- Man samler jo ikke på alle man kommer i kontakt med gjennom et liv, men i noen av dem har det jo vært en del utskiftninger og utlufing, men jeg har vært på forskjellige spesielle arrangement i noen av dem. Det er hyggelig å bli så godt mottatt som jeg har. Boro-gjengen, Swindon har jeg vært noen turer og har også vært med på en ny film i Barnsley. Både i Eintracht Frankfurt og Rapid Wien har jeg gode venner.

Fjørtoft forteller også at han har scoret mot sitt favorittlag, Leeds.

- Det var vel i Middlesbrough. Det var litt uvirkelig, men man er jo profesjonell, så det er ikke noe man tenker nærmere på. Man gir alt for klubben man har skjorta på for og spiller på og det var litt spesielt å spille i klubber der man kjente historien ganske bra. Jeg har jo spilt for flere klubber der Leeds er hovedfienden. Og jeg kunne jo ikke akkurat gå med eller legge meg i Frank Strandli-pyjamasen mens jeg spilte der. Men ja, jeg er fortsatt Leeds-fan. Jeg liker Bielsa og jeg håper de lykkes med opprykket nå, sier han.

Jan Åge sier han er stolt over å ha spilt fotball i fire land.

Viasat

Nå jobber han på Champions League-kampene som ekspertkommentator.

- Det er en stor opplevelse, som jeg setter veldig pris på.

Viasat har fått rettighetene til Premier League om et par år.

- TV2 gjør en fantastisk jobb. Det er klart vi synes dette er stas. Det er et privilegium uansett hva man sender. Det er en fantastisk rettighet å få, som vi ser fram til. Men når rettighetsperioden er over, så er jeg 61 år, så vi får vente litt hvordan dette blir, sier Jan Åge Fjørtoft.

BURY FOOTBALL CLUB HELE LIVET

AV: TOR SANDØ

Bury Football Club har vært en viktig del av min families liv for mer enn hundre år. Bestefaren min var supporter av klubben og tok min far med på kampene da han var liten.

James Bentley har skrevet to bøker om sin kjærlighet til Bury Football Club. Her forteller han om sin smerte han følte da klubben ble kastet ut av League One foran denne sesongen.

- I sin tur, så tok min far med på Gigg Lane. Jeg så min første Bury-kamp i august 1988 da jeg var sju år gammel. 31 år senere, så ble klubben tatt fra de viktigste, fansen.

Smerten

Smerten som Bury-supporterne føler er enorm. En fotballklubb tilhører ikke formannen eller aksjeeiere som bare er interessert i å gjøre penger på involveringen i klubben. Det tilhører folket som kommer til kampene for å se sitt kjære lag når de vil og ikke skape penger for eierne. Det tilhører folket som går på kamp uansett om det går bra eller dårlig. Det tilhører samfunnet av mennesker, ikke til en enkelt person.

Bury-supporterne ble lovet gull og grønne skoger av en formann kalt Stewart Day, som kom til klubben i 2013. Day var opprinnelig eiendomsutvikler og investor og lovet og lovet og brukte store penger som klubben ikke hadde. I 2018 visste han at klubben var i store økonomiske vanskeligheter og han forlot klubben som en feiging. Day kjøpte spillere som ikke var gode nok og hadde en stall som ikke leverte varene, annet enn opprykket i sesongen før konkursen.

Day forsvant ut dørene og inn kom en ny formann kalt Steve Dale, som kjøpte klubben for en pund. Mister Dale hadde først noen fornuftige uttalelser, men etterhvert kom det klart fram at han ikke var bedre enn sin forgjenger. Han betalte ikke lønn til de ansatte i administrasjonen eller til spillerne og han unnlot konsekvent å gjøre det han ble bedt om å gjøre av myndighetene.

Klubben Bury var verken Day eller Dale, men de 3000 pluss med supportere som i kamp etter kamp gikk på kamp og støttet laget sitt.

Slutt for klubben

Enden på visa var at Bury ble sparket ut av den engelske fotballigaen. Dette var første gangen dette hadde skjedd med et engelsk fotballag siden 1992. Det har aldri skjedd med en klubb som har vunnet FA-cupen eller som for 20 sesonger siden spilte på etasjen under Premier League. Fansen og andre rundt Bury FC var sjokkerte.

Jeg er stolt over å være en Bury-fan på grunn av det samfunnet og fellesskapet jeg var en del av. Det var en stor oppmuntring for meg å skrive to bøker om klubbens historie, der jeg skrev om klubbens supportere og tidligere spillere. Dette hadde aldri skjedd dersom jeg hadde vært tilhenger av en større klubb, men i Bury ga dette mening. Jeg følte at jeg kjente tusenvis forskjellige mennesker på hver hjemmekamp jeg gikk på og jeg savner inderlig alle sammen. Jeg savner det sterke samværet og forholdet, som jeg fikk oppleve helt fra min far og jeg gikk sammen på kamp. Det verste i dette er at dette ikke er supporterens feil. Vi er en uskyldig part i dette. De to eneste som sitter med det fulle ansvaret for at det gikk som det gikk er to tidligere formenn, som med sine store ego ødela denne essensielt viktige delen av samfunnet.

Fakta

Bury Football Club er en engelsk fotballklubb. Klubben ble stiftet i 1885, og ble valgt inn i The Football League i 1894. «The Shakers», som er kallenavnet til Bury, spiller hjemmekampene sine på Gigg Lane i Bury. Byen Bury ligger i Stor-Manchester i Nordvest-England. Bury vant FA-cupen i 1900 og 1903 etter å ha vunnet 4-0 og 6-0 mot henholdsvis Southampton og Derby. I 1903 slapp ikke Bury inn et eneste mål i turneringen, noe som aldri har skjedd verken før eller senere. I 2005 ble de eneste klubb som hadde scoret tusen mål på alle fire divisjonsnivå i England. Den rekorden står fortsatt.

Største ligaseier: 8-0 over Tranmere Rovers, 3. Divisjon 10. Januar 1970

Største cupseier: 12-1 over Stockton, 1. Runde omkamp 2. Februar 1897

Største ligatap: 0-8 for Sheffield United, 1. Divisjon 6. April 1896 og mot Swindon, 3. Divisjon 8. Desember 1979

Rekord cuptap: 0-10 mot West Ham, ligacup andre runde 25. Oktober 1893.

Flest poeng i en ligasesong: 85, League Two, 2014/15.

Flest seiere i en ligasesong: 30 i 3. Divisjon, 1960/61.

Flest mål i en ligasesong: 108, 3. Divisjon 1960/61.

Topp målscorer i en sesong: Craig Madden, 43 mål i 1981/82 (liga og cup).

Topp målscorer i karrieren: Craig Madden, 153 (129 liga og 25 cup), fra 1977 til 1986.

Flest kamper: Norman Bullock 539 (506 liga og 33 cup), kamper fra 1920 til 1935.

Yngste spiller i en ligakamp: Jimmy Kerr (16 år og 15 dager).

Eldste spiller i en ligakamp: Bruce Grobbelaar, (40 år og 337 dager).

Flest kamper uten tap liga: 18 kamper 1960/61 og 2002/03.

Flest hjemmekamper uten tap: 25 (1967/68).

Flest bortekamper uten tap: 11 (2015).

Flest mål i kamper etter hverandre: Ryan Lowe (9 i 2010/11).

Historie

Bentley forteller om sin oldefar, Thomas Watts, som ble tatt under første verdenskrig. Han tenker på hvilke tanker han gjorde seg da han satt fengslet. Ikke ennå gift med Bentleys oldemor, Sarah Pilling. Han drømte nok om en pint øl på fantastiske Oak Room of the Old White Lion i Bury bysentrum eller leende i sommersola i Kay Gardens et kort spasertur unna.

Han tenkte nok også på Gigg Lane, som en adelsmann av Derby hadde donert til Bury Football Club i 1885 og som var hjemmet til FA-cup- vinnerne i 1900 og 1903. Når han slapp fri skulle han ta med min far, Graham, og mine onkler hit. Og i sin tur skulle min far ta meg med hit og de 31 årene som fulgte skulle jeg dra hit et utall ganger.

Bury er som enhver annen klubb som supporterne føler er som familien. Det å gå til Gigg Lane 2:45 en lørdag, heie på laget sitt og gå og snakke med venner om kampen i den sosiale klubben etterpå handler om et stort stort fellesskap. Det å møte spillere eller fans på supermarkedet en torsdag og komme med en vennskapelig bemerkning om hvor fint målet de scoret sist lørdag var. Det er her jeg har følt meg hjemme helt siden jeg var sju år gammel. Vi supporterne gikk i hverandres bursdager og bryllup, vi sørget når de døde. Min venn Barry døde i 2015 og hans

aske ble strødd på banen foran Cemetery End. Da postet jeg følgende;

- Du vet kanskje ikke hans navn, men han var mannen som sto på South Stand med den store russiske hatten. Da kom den store jubelen fra alle Shaker-fans på stadion.

Supporterne kjenner alle i klubben, som den tidligere ansatte i den sosiale klubben, Ian Fitzsimmons, kommersiell kontorsjef Lynnie Kent og hennes mor, Joan. Hun er 80 år og var ennå ansatt i klubben. Hun så meg vokse helt fra jeg var sju år og til jeg hadde gitt ut to bøker om Bury.

Før Lancashire cup final i 1892 sa formannen, JT Ingham;

- Vi vil riste dem, faktisk er vi The Shakers. Dermed var dette det beste kallenavnet i fotballigaen.

- EFL-ligaen, Day og Dale, vil nok sannsynligvis ikke bli berørt av døden til klubben, men en liten og stolt by vil det fortsatt være, som etterkommere av folk som Thomas Watts, sier James Bentley, livslang Bury-fan, som har gitt ut Bury-bøkene "Things Can Only Get Better: Bury's mid-90s rise under Stan Ternent" og "The Forgotten Fifteen, How Bury Triumphed in British Football's. Worst year".

- Det vi ble vitne til sommeren 2019 var et trist kapittel for britisk fotball – et resultat av overforbruk, underslag og korrupsjon. En avgjørende hendelse var da EFL godkjente nåværende eier, Steve Dale, og lot han kjøpe klubben for kun £1 i desember 2018. Kjøpet ble godkjent uten at EFL hadde fullført sin obligatoriske «The fit and proper persons test», en test som har til hensikt å beskytte klubber fra eiere med uante hensikter. Steve Dale har tjent sine penger ved å kjøpe opp nedadgående forretninger, overføre verdiene til egne selskaper og deretter slå de konkurs. Av Steve Dale sine 51 selskaper har 43 lidd denne skjebnen. Siden desember 2018 gikk det bare en vei og endte med utkastelse i august. Fansen ble på mange måter ufrivillige tilskuere av en synkende båt. Pengeinnsamlinger, demonstrasjoner mot eieren og annen lobbyvirksomhet var dessverre ikke nok.

- For fansen her i Norge var utkastelsen sjokkerende, brutal og trist, men våre tanker gikk til våre venner over dammen som mistet det som betydde aller mest for dem. Limet som bidro til å holde familie og venner sammen ble borte. Bury Football Club har vært stammen i lokalsamfunnet siden 1885 – uttrykk gjennom samhold, glede og lidenskap. A community club. Da stammen ble sagt ned, hensynsløst og brutalt, uten noen form for støtte fra EFL eller FA, var det mange som opplevde utkastelsen ekstra vond. Utkastelsen har hatt en enorm innvirkning på lokalsamfunnet – økonomisk, sosialt og kulturelt.

- Status for Bury Football Club, april 2020, er at klubben fortsatt eksisterer på papiret etter å ha overlevd en rekke konkursbegjæringer i det engelske rettssystemet. Klubben har ingen ansatte og lite er blitt kommunisert av eier Steve Dale siden oktober. Det er lite som tyder på at Bury FC vil overleve ettersom klubben har økende gjeld, ingen inntekter og står per dags dato uten liga for neste sesong. Det ser ikke lovende ut, men mirakler har skjedd før. Om Bury FC blir slått konkurs vil supporterklubben støtte nyopprettede Bury AFC, en klubb eid av fansen, som har til hensikt å føre arven etter Bury FC videre. Eierstrukturen skal hindre at en ny katastrofe av den vi ble vitne til skal skje igjen. Phoenix-klubben har allerede blitt tatt opp i North West Counties Football League (nivå 9-10) og arbeider i disse dager med å gjøre klubben klar til seriespill 20/21. Per dags dato er det ikke avklart hvor Bury AFC skal spille sine hjemmekamper, men målet er å komme tilbake til ærverdige Gigg Lane snarest mulig.

Vil benytte muligheten til å takke for all støtte vi har fått fra fotballfans både fra inn-og utland! Det settes enormt stor pris på!

Martin Teddy, Bury FC Norway

EIRIK MIMRER OM SITT LIV MED BOLTON WANDERERS

AV: TOR SANDØ

Eirik Hiim Titland har vært Bolton-supporter siden 2001. Selv om de har hatt vanskeligheter de siste sesonger er dette år fylt av stor glede.

Som da han reiste alene til Bolton for å overrekke keeper Jussi Jääskeläinen en oppmerksomhet under testimonial-kampen hans, som ble spilt mot Hibernian.

- Jeg og min gode kamerat Steve, som bor i Bolton, hadde VIP-billetter til kampen og en lettere luksuriøs middag i en executive box, med gressmatten som utsikt. Før kampen ble det spilt en legendekamp hvor to lag med Bolton-legender spilte mot hverandre.

Her traff jeg både Ivan Campo og legenden Jussi.

- Når vi kommer ut på tribunen ser jeg nedover rekkene at det sitter en kar på mitt sete. Jeg gikk lettere irritert ned for å be ham flytte seg fra plassen min, når jeg plutselig drar kjensel på ham. Krølltoppen Ivan Campo! På mitt sete!

Til alt hell var det ledig ved siden av spanjolen.
- Dermed gikk mitt ønske i oppfyllelse. Jeg så hele kampen sammen med min gamle spanske Bolton-helt.

I skrivende stund teller BWSCN 152 medlemmer

Hvor stor er aktiviteten? Hvordan er kontakten med den engelske supporterklubben?

- Det er jo blitt slik nå at det meste av engasjement forløper seg på BWSCN's gruppe på Facebook. Men vi har også noen grupperinger som samles en gang i blant ute i det virkelige liv. Her vil jeg spesielt nevne en bergenser som heter Arve Hansen. En nypensjonist som flere ganger i sesongen inviterer alle Boltonsupportere som vil og kan til middag og kamp. Vi har noen gode kontakter innad i fotballklubben, men den engelske supporterklubben har vi nok ingen kontakt med.

Hvordan ble du Bolton-supporter?

- Vi skal ikke lenger tilbake i tid enn til 2001. Jeg hadde ikke noe annet lag enn vårt lokale SK Brann den gangen. Den norske sesongen var over og jeg satt meg ned ved en tilfeldighet og slo på TV'n når en fotballkamp startet. Manchester United mot et nyoppykket Bolton Wanderers. Uten å ha følelser for noen av klubbene ble jeg meget imponert over «lille Bolton» som kriget seg til en 1-2 seier. Her ble frøet sådd og det begynte etter hvert å spire og gro.

Årets sesong har vært utfordrende, der dere starter sesongen med minuspoeng. Hvordan har det vært for dere som følger klubben tett?

- Man kunne skrevet bok om denne sesongen. Men for å korte ned litt må jeg vel beskrive sesongen som et mareritt. Vi får jo sett kampene på ifollow/bolton, men det har ikke vært mye moro. Å avslutte forrige sesong med daglige trusler om konkurs og likvidasjon grunnet manglende betalinger både til spillere, ansatte, det offentlige og leverandører gjorde at alt så veldig svart ut. Vi rykket selvsagt ned og fikk som straff å starte sesongen med -tolv poeng etter blant annet å ha vært nødt til å avlyse ett par kamper. Spillerflukten ble jo et faktum. Manager og assistent-manager forlot oss. Da vi startet i League One hadde vi kun to spillere igjen. En målvakt og en utespiller. Dermed måtte juniorlaget ut i krigen. De gjorde en fantastisk innsats. Vi var farlig nær ved å miste hele klubben. Det løste seg langt på overtid. Så heldig var ikke Bury dessverre. Jeg har stor tro på at vi kommer nok tilbake, men det går nok noen år.

Neste sesong blir dere å se i League Two. Hvordan blir dette? Hvordan er driften i klubben? Er økonomien under kontroll? Har dere tro på framtiden?

- Jeg håper og tror at League Two er en rask mellomlanding før vi er oppe igjen og kniver om enda et opprykk. Jeg stoler på at de nye eierne har en langtidsplan som innbefatter en sesong på fjerde nivå. Nå er jo Bolton så godt som gjeldfri i forhold til tidligere år. Etter storhetstiden i Premier League ballet jo gjelden på seg til de uante høyder. Mesteparten av denne gjelden er

nå enten slettet eller betalt. Og det er nå håp om at de nye eierne ønsker å investere i klubben.

Hvem er din All Time Bolton-favoritt? Hva med på dagens lag? Talenter som man kan merke seg?

- Uten tvil må jeg utnevne Jay Jay Okocha som min favoritt «of all time». For en utrolig ballkunstner han var! Jeg hører fortsatt kommentarer om hvor ufattelig det var at Jay Jay spilte for «lille Bolton». For de som ikke husker ham vil jeg anbefale å søke ham opp på youtube. I dagens lag er det vanskelig å plukke ut en favoritt. Det er mange spillere som kommer og går. Det som kjennetegner Boltonlaget i dag er at så snart du har begynt å bli kjent med en spiller så forsvinner han. Men om jeg må nevne navn så syns jeg Josh Emmanuel har et utrolig godt driv forover og Dennis Politic kan utfordre og har en god skuddfot. Jeg hadde nok et favorittstempel på belgiske Thibaud Verlinden, men som nevnt forsvinner lånte spillere. Han er nå tilbake i Stoke. Det er trolig mye bra på vei fra juniorlaget. Det fikk de vist frem i starten av sesongen, så fremtiden ser nok mye lysere ut enn mange tror. Men det kommer til å ta litt tid, og det avhenger de nye eierne.

Avslutningsvis vil jeg gratulere alle våre medlemmer med 25-årsjubileumet, sier Eirik Hiim Titland.

Navn: **Andrew Scoffin** (Scoff for mange)
Fødested: **Crewe Cheshire UK**
Alder: **61**
Første Crewe Alexandra-kamp: **April 1968**
Ble stadion speaker sommeren 2010

► AV: TOR SANDØ

SPEAKER «SCOFF»

Etter å ha vært supporter for mange år, så var det drømmejobben som dukket opp da han fikk muligheten til å bli stadium-annonsør for ti år siden.

- Helt ærlig, jeg kunne ikke tro det.

Mange års erfaring som discjockey var den perfekte bakgrunnen for å begynne som speaker.

- Det var en veldig spesiell timing, siden jeg like før var ferdig med fire måneders behandling for langtommende hode- og nakkekraft og hadde ikke helt kommet over effektene av behandlingen.

Min rolle og noen av nøkkelementene

På begynnelsen av 2010-1-sesongen hadde Crewe Alexandra tre treningskamper før sesongen startet.

- Jeg var med min forgjenger i disse tre kampene for å sette meg inn i alle arbeidsoppgavene, slik at jeg var klar for den første hjemmekampen mot Barnet.

Speakerjobben er mye mer enn å snakke i mikrofonen under kampen. Jeg forbereder 75 minutter med musikk foran hver kamp, jeg møter manageren og klubbkapteinene for begge klubbene 75 minutter før avspark, der jeg får lagoppstillingene.

Lagoppstillingene blir så satt opp, kopiert og distribuert til mediene en time før avspark. Når halvtimen før avspark passerer, kommer Scoffins stemme første gang på høyttalerene rundt Gresty Road.

- Jeg snakker imidlertid ikke for så veldig mange da, all den tid det ikke er så mange som er kommet til stadion, sier Scoffin.

Gresty Road ble bygd i 1906, har en tilskuerkapasitet på 10 153 (tilskuerrekorden er på 20 000, i en FA-cup-kamp mot Tottenham i 1960). Under årets sesong har tilskuertallet ligget mellom 3500 og 7500 tilskuere.

I oppbyggingen før kampstart, Scoffin intervjuer maskottene på banen og med fem minutter før avspark, så står speakeren i spillertunnelen for å ta temperaturen på stemningen, sammen med startelleverer fra begge klubber og dommerne.

Så snart dommeren starter på spaserturen fra tunnelen og mot gressmatta, så begynner speaker Scoffin med introdusering av den besøkende klubben og "CREWE ALEXANDRA".

Så spiller Crewe-speakeren Carnival De Paris av Dario G.

- Det er en fotballsang, men mer viktig, så er det et band fra Crewe og oppkalt etter klubbens største manager noensinne, Dario Gradi.

- Så går jeg gjennom begge lagoppstillinger, inkludert reserver, før jeg gir hjemmepublikummet beskjed om å lage litt bråk og juble høyt for "The Railwaymen".

- Gjennom kampen annonserer jeg alle målscorer og tidspunktet for målene, og alle innbyttere som blir gjort. Jeg må også komme med diverse annonseringer til supporterne inne på stadion. De vanligste er for de som har kjørt bil til stadion og som har glemt å lukke vinduene eller har lysene på.

Scoffin er også nøye med diverse reklame om klubben, billett og nyheter om reiser til bortekampene. Det mest populære blant supporterne er å komme med bursdagsønsker og de supporterne som er på Crewe Alexandras stadion for første gang.

Ved full tid, så er det litt opp til om resultatet er bra eller dårlig sett med hjemmefansens øyne. Er det bra, spiller Scoffin The Love Affair.

- Dette bringer fram gode minner, for å få de gode tider tilbake, slik som i 2012, da vi vant Play

Off-finalen på Wembley mot Cheltenham Town.

Beste minner

Når det gjelder de beste minnene bak 52 år som Crewe Alexandra – fan, er det to opplevelser som stikker seg ut for Andrew Scoffin.

- Våre to siste besøk på Wembley i 2012 og 2013 må med. Ved begge kampene kunne jeg stå nede ved gressmatta på nasjonalstadion i hovedstaden og lese opp Crewe Alexandras lagoppstilling. Det var stort. Uforglemmelig er ikke et sterkt nok ord.

Han har også flere sterke minner.

- Jeg var vert da vi samlet de spillerne som har fått "Årets spiller"-trofeet de siste sesongene. For ikke å snakke om gjenforening av "Class of 1997" for ikke lenge siden. Da hadde vi fire tidligere spillere inne blant tilskuerne, som spilte Play Off-finalen, som førte til at lille Crewe rykket opp til andre nivå, dagens Championship.

Scoffin har sett sitt kjære Crewe Alexandra spille fantastisk fotball, som også gjenspeiler resultatene og ligaposisjonen på toppen av League Two. Åtte kamper før slutt, har laget 69 poeng og ligger sammen med Swindon og Plymouth godt an for opprykk. Fire poeng bak Crewe ligger Exeter. Laget er det beste hjemmelaget i ligaen og Scoffin har registrert tretten hjemmeseire.

- Dessverre har koronapandemien og Covid 19-viruset skapt masse usikkerhet rundt fullføringen av sesongen. Med over 75 prosent av sesongens kamper spilt og jeg tror ærlig talt ikke at fotballmyndighetene avlyser sesongene. Det ser jeg ikke kan skje.

Norge og Crewe Alex

De siste sesongene har Scoffin og Crewe Alexandra registrert et økende antall nordmenn som besøker Gresty Road.

- Det har vært ved ulike anledninger og jeg er glad jeg kan si at jeg har drukket en før-kamp-øl med mange av dem. Det er like hyggelig hver gang å treffe nordmenn som skal på kampene våre, sier Scoffin.

MANCHESTER CITY-FAN DANIEL (13) FIKK EN OPPLEVELSE HAN ALDRI GLEMMER

▶ AV: TOR SANDØ

Før jul overrasket Manchester City Supporterklubb tretten år gamle Daniel med tur til fotballkamp i England. Daniel hadde i en årrekke blitt mobbet og supporterklubben ble kjent med hans bakgrunn gjennom en reportasje i TV2. Og det var ikke hvilken som helst fotballkamp han fikk se heller.

Den tøffe gutten fra Flekkerøy fikk nok av den årelange mobbingen og la et klipp ut på YouTube, der han snakket om det å bli mobbet.

- Mobbing er et veldig voldsomt tema. Vi skal ikke rote med dem som blir mobba. De har veldig vonde følelser. Når de tror det er sant, blir de lei seg inni seg, og de klarer nesten aldri å bli reparert. Det er ikke greit å gi folk kallenavn de ikke liker. Man burde heller ikke snakke om høyde, alle er forskjellige. Det er ikke greit å mobbe for høyden. Det er ikke greit å bli mobba for noe. Alle er perfekte på sin egen måte, det må jeg bare si, sa Daniel i klippet.

City-gave

Den skandinaviske supporterklubben til Manchester City, favorittklubben til Daniel. Thomas Hansen, representant for supporterklubben, forteller hvorfor.

- Bakgrunnen for at vi vil gi Daniel denne overraskelsen, er historien om Daniel, hva han har opplevd og ikke minst hvordan han har håndtert det. Dette er vår måte å ta klar avstand fra mobbing og trakassering, forklarer Hansen overfor TV2.

Kollega Svein Ola Bråten fra supportergruppen kaller Daniel en foregangsfigur og et forbilde.

De to besøkte Daniel hjemme og ville overraske han med en billett til Etihad, slik at han kunne få se favorittklubben sin for første gang. Fly, opphold og kampbillett for to ble dekket av supporterklubben med over 2500 medlemmer. Mange av medlemmene bidro med innsamling av penger til turen til Manchester.

- Og husk at David Silva heller ikke er så høy, men han er samtidig en av verdens beste fotballspillere, sier City-representantene som ringte på hos Daniel.

- Jeg ble overveldet. Det er så sykt, sykt gøy endelig å få lov til å gå på Manchester City-kamp, sier en svært glad Daniel foran TV2 sine kamera etter overraskelsen.

- 13-åringen får endelig en drøm oppfylt.

- Jeg gleder meg veldig mye. Det kommer til å bli helt fantastisk, sier han.

- Med til Manchester ble Daniels mor, som er den eneste fotballinteresserte i familien. Moren heier på Real Madrid da, men Daniel skulle jobbe hardt for å få henne til å begynne å holde med Manchester City.

Slutt på mobbingen

- Mor Tone sier til TV-kanalen at hun er veldig imponert over sønnen sin.
- Da jeg så filmen, ble jeg veldig rørt og utrolig stolt. Tårene bare rant. Jeg syns det han har gjort er veldig viktig. Han hjalp seg selv utrolig mye når han hadde det så vondt som han hadde det. Det kan også hjelpe andre å stå fram og ikke synes det er flaut. Det tror jeg er veldig viktig. Han inspirerer mange, sier Tone.

Om Daniel fortsatt blir mobbet?

Etter at han la ut videoen på YouTube ble Daniel kontakten av dem som tidligere hadde mobbet ham.

- Etter at jeg la ut videoen, har mange av de som har mobba meg sagt unnskyld, og de har støtta meg. Det betyr veldig mye at de tør å si unnskyld, og at det er såpass mange som støtter meg. De som har mobbet meg støtter meg nå, og mobber meg ikke lenger, forteller han.

Innsamling

Da Manchester Citys supporterklubb bestemte seg for å fri til medlemmene om innsamling av penger til Daniel og Tone skrev de følgende på hjemmesiden:

«Supporterklubben markerer med dette avstand fra all mobbing og rasisme og oppfordrer alle våre medlemmer til aktivt å ta avstand og motarbeide slikt når det oppdages. Vi holder tross alt med en klubb som har turt å sette keepere som Bert Trautman og Alex Williams i mål selv om det nok ikke var populært hos mange da dette skjedde». Hele 65 000 kroner kom inn til innsamlingen.

Ligacupfinalen

Det var ikke hvilken som helst kamp Daniel og moren fikk med seg. De fikk med seg Carabao Cup-finalen (ligacupfinalen) mellom Manchester City og Aston Villa på Wembley med 90 000 tilskuere. Og Daniels favorittlag vant, 2-1, etter scoringer av Sergio Aguero og Rodri. Dette skriver supporterklubben om turen;

«Jan Sramek hentet dem hjemme i Flekkerøy

torsdag og de ble kjørt til Gardemoen samme dag for overnatting før flyturen til London fredag morgen. Jan var stø anfører for Daniel og Tone gjennom hele turen.

Programmet som vi ser Daniel likte på fredag var innsjekk på Queens Park hotel i Hyde Park området ved Bayswater, det bar med subway til Tower Hill hvor vi startet med å gå over Tower Bridge og så south walk langs Themsen via Borough marked med lunch via London Bridge, diverse severdigheter ble passert, og ikke minst en tur i London Eye klokken 16.30, se bildet. Deretter gikk turen over Westminster Bridge til Big Ben og Westminster Abbey, Downing street og så opp til Trafalgar square, Piccadilly circus, Leicester Square, gjennom Carnaby street og Soho videre opp til Oxford Circus og hjem via The Swan til hotellet.

Lørdag var det filming av TV 2 i Portobello Road og markedet der før Jan Sramek guidet Tone og Daniel til Euston og tog til Watford hvor Daniel hadde ønsket seg omvisning Executive tour i Warner studios, han er nemlig stor Harry Potter fan, det var en virkelig høydeare ifølge Daniel. Søndag var det Carabao cup finale og City fansen var et syn for guder fra våre plasser med 169 fra supporterklubben tilstede og kampen endte jo med seier i tillegg 2-1.

Mandag morgen klokken 11 ble det Madame Tussauds først før den lange hjemturen via Heathrow til Gardemoen og Kristiansand stod for tur. Vi håper og tror Daniel fikk pay back time og at vi fikk bevist at vi kan være tilstede når det gjelder og hylle en flott gutt for at han turte å si fra om at mobbing IKKE er noe som skal tåles og aksepteres.

- Jeg vil på vegne av supporterklubbens medlemmer som kjøpte lodd rette en stor takk for at dere ga Daniel og Tone og oss denne sjansen til å vise oss og temaet frem, så slutt å mobbe å si fra om noen har det vondt, det er ikke slik man skal leve sitt liv, sier leder Tor Sønsteby i Manchester City Supporters Club Branch Scandinavia.

- MIN ELSK TIL ROCHDALE KOM DA DE HOLDT PÅ Å RYKE UT AV LIGAEN

▶ AV: TOR SANDØ

Jarle Gunstad er Rochdale-supporter. Forholdet kom den gang da klubben holdt på å ryke ut av ligasystemet to sesonger på rad.

Rochdale berget de og det har også grenlendings forhold til klubben gjort. Jarle var på språkreise i England i 1978 og dette oppholdet forsterket følelsene for klubben.

- I 1984 var jeg på sykkelturn, der jeg besøkte klubben og fikk et veldig godt forhold til klubben. Senere har jeg hatt familien med over og inntrykket er veldig veldig godt.

Økonomien i League One-klubben er god.

- Atskillig bedre enn klubben nede i gata, som røyk konkurs. Rochdale er en trivelig og koselig klubb, der de som jobber der er utrolig gjestfri. Klubben drives fornuftig og de rundt klubben har beina solid plantet på jorda, sier Gunstad.

- Er det mange kjente spillere fra Rochdale?

- Ian Henderson, toppscorer seks-sju år på rad er vel den mest kjente. Vi solgte Luke Matheson til Wolverhampton foran siste sesong og har også Aaron Wilbraham, som tidligere spilte for Moss. Will Buckley, Glenn Murray og Craig Dawson er spillere med fortid i Rochdale.

Gunstads høydepunkt er opprykket til nivå tre for noen sesonger siden.

- Før det hadde vi vært sammenhengende på nivå fire i 36 år.

The Dale har aldri vært ute av divisjonssystemet, siden de ble stiftet i 1907.

Den norske supporterklubben har vært godt drevet i en årrekke.

- Vi er vel rundt 170 medlemmer i supporterklubben. Tidligere laget jeg blader også, men det gjør jeg ikke lenger, sier Gunstad, som har samlet rundt 2000 Rochdale-programmer, som han har hjemme i Skien.

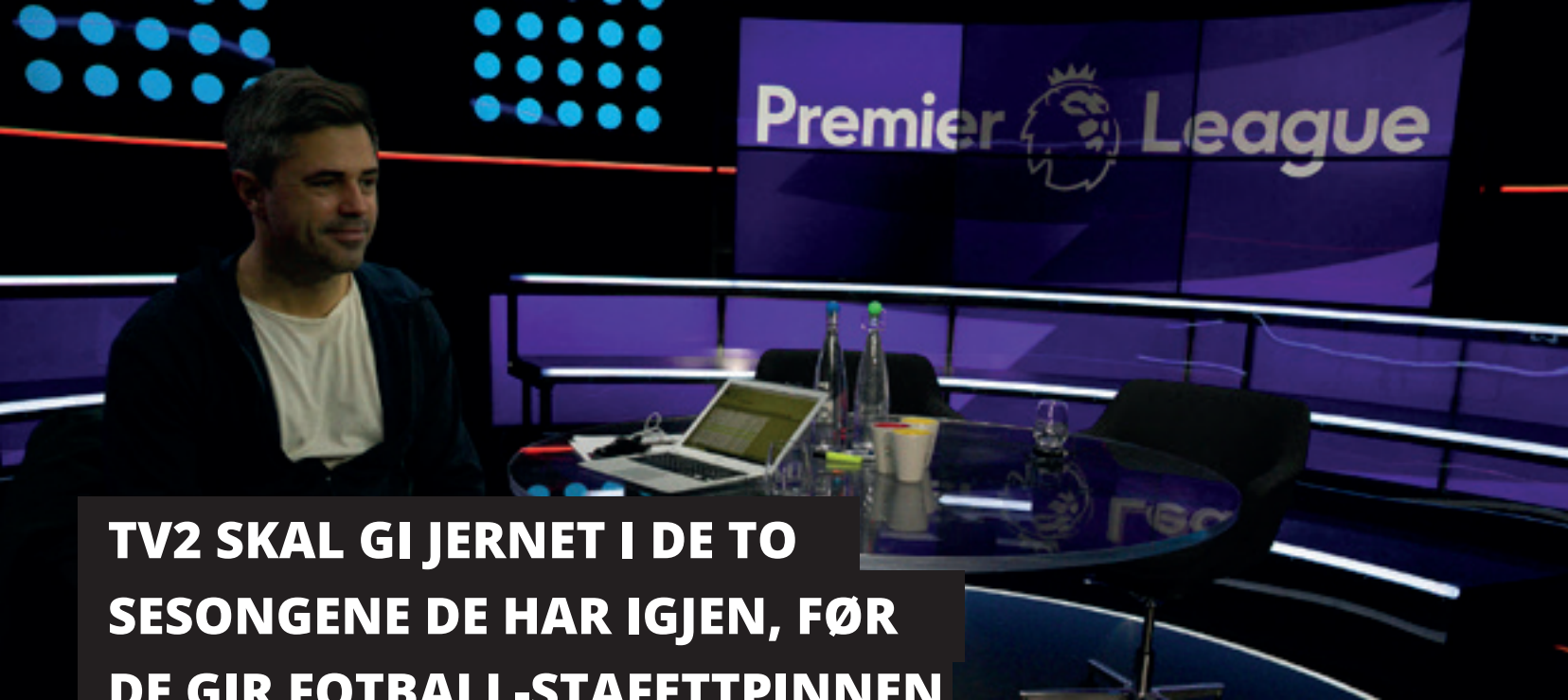
Hans norske klubb er naturlig nok Odd, men han har også en forkjærlighet for Mjøndalen.

- Jeg liker underdogene, derfor er bruntrøyene nummer to, sier han.

- Enn i de øverste ligaene, har du et forhold til de klubbene?

- Jeg har vært på Old Trafford og sett Manchester United, men det gir meg ikke så mye som det gjør å være på Spotland, sier Gunstad.

TV2 SKAL GI JERNET I DE TO SESONGENE DE HAR IGJEN, FØR DE GIR FOTBALL-STAFETTPINNEN VIDERE

▶ AV: TOR SANDØ

Grundig gjennomgang

I Media City Centre i Bergen holder TV2 til. Noen etasjer opp, gjennom en trang gang og vips så er du i fotballens storstue, TV2s Premier League-studio.

Det er søndag. Manchester United og Ole Gunnar Solskjær skal spille mot Everton. De tre som skal sitte i studio denne dagen, Jan-Henrik Børslid, Trevor Morley og Erik Thorstvedt, har samlet redaksjonen.

- Det store spørsmålet er, har Solskjær fått ut hele potensialet i troppen? Hvem bør ut og hva trenger de av nye spillere? Har Ole Gunnar gjort nok utskiftninger i troppen så langt, spør Børslid.
- Pogba bør ut, sier Thorstvedt med bestemt stemme.

Det er to timer til sendelyset skal lyse grønt.

- Er vi klare, spør Børslid etter hvert. Ekspertene

Etter 2021/22-sesongen kan du ikke lenger se Premier League på TV 2. NENT Group har sikret seg Premier League-rettighetene til 2028. Vi har vært i Bergen og fulgt forberedelsene til sending.

TV 2 har hatt Premier League-rettighetene siden 2010. Da kanalen kjøpte rettighetene for tre nye år i 2015 skal TV 2 ha betalt et sted mellom 1,6 og 1,9 milliarder kroner.

har fått sine oppgaver og hva de skal snakke om, det skal hentes inn bilder og statistikk for dette og hint om Solskjærs tid i Manchester United.

1-1

Sendingen går fint. Ekspertene leverer og sendingen er slik som den pleier, profesjonell til fingertuppene. Kampen på Goodison Park i Liverpool er tett og god, ender 1-1 og Solskjær er rimelig godt fornøyd. En ny god reklame for fotballen i verdens beste liga er gjennomført. Og Børslid er fornøyd.

identifisere perspektiver som det blotte øyet ikke fanger opp.

Fotballkompetanse

Det er ikke bare Børslid, Thorstvedt, Myhre, Morley, Gulbrandsen og de andre fotballeksperter som har god fotballkompetanse. Det har de på bakrommet også. Derfor kommer de opp med statistikk som bidrar til at TV-seerne skal forstå mer om det som skjer.

- Normalt varer en pause åtte til ti minutter, tiden før og mellom kampene, vi har en del tid til å analysere det vi skal se eller har sett. Fotballkampene lever sine egne liv. Man vet aldri hva som skjer og hvor dyp en analyse skal være. Dynamikken endrer seg. Dette er vi ganske så fleksible på. Jeg synes vi har blitt ganske flinke på å jobbe under press og ha ting på plass, forstå og forklare, sier Børslid.

- Får dere mange tilbakemeldinger?
- Ja, både gode og dårlige. Våre profiler er veldig synlige på sosiale medier, der våre seere også er. Da blir det både ros og ris. Det meste er konstruktivt, slik det blir når det er masse kompetanse ute blant seerne. Noen fjotter er det jo også, men det tar vi med et smil.

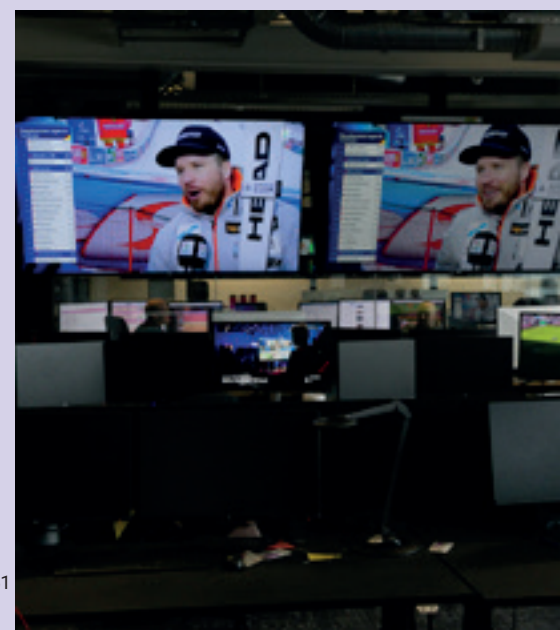
- Ja, det gikk fint, sier han.

Det er ingen tilfeldighet. Forberedelsene til sendingen starter allerede på tirsdag, flere dager før kampene starter.

- Vi bruker god tid på nedtelling av sendingene, møtene der vi planlegger de store linjene, hvilke analyser, reportasjeinnslag og andre elementer vi skal ha. Hva er overskriftene og hva bør være fokus i Buildup-sendingene? Planleggingen er grundig. Tematikken er lagt og i tillegg til selve kampene, som er den naturlige hovedingredien- sen, så er det jo en del pausetid som vi må dekke opp med mer eller mindre god informasjon. Det er min og ekspertene sin oppgave og fortelle og forstå det vi har sett gjennom vår kompetanse.

- Og så er det alle diskusjonene?

- Ja, det handler om samspeillet mellom oss. Vi kan godt diskutere ting, dommerdiskusjoner og slike ting. Hva er riktig og hva er galt? Ikke alle kan reglene godt nok. Da er det en del av vår oppgave å avklare og forklare hvorfor sånn er sånn. Slik gir vi seerne en merverdi. Regelverket må vi ha kontroll på, forklare kampen og

Drømmejobben

Børslid innrømmer at han fortsatt har drømmejobben. Han er 44 år og har oppvokst med fotballen fra balløya.

- Er det bittert at det er ferdig om to år?
- Nei, jeg ser det ikke slik. Jeg har vært programleder i ti år når vi er ferdige. Det er et privilegium, ikke bittert. Vi fikk lov å ha rettighetene i fire periode på rad, tolv år til sammen. Trist er det jo og det blir sikkert tomt når det er over. Nå vet vi at vi er ferdige om to år. Alt har en ende. Vi skal fortsatt levere kvalitet og vite å sette pris på det vi serverer uke etter uke. For meg har engelsk fotball alltid vært en lidenskap. Helt ærlig, jeg kunne ikke hatt det bedre. Jeg gleder meg til de kommende sesongene.

Jan-Henrik har drevet med fotball hele sitt liv. Han ble Manchester United-fan og har levd tett med den engelske fotballen. Han spilte elleve sesonger i Fyllingen og vært daglig leder i samme klubb. Han har også hatt noen sesonger som trener for aldersbestemte lag.

- Hvordan skal TV2 dekke engelsk fotball når dere ikke lenger har rettighetene?
- Nå skal vi utvikle oss og bli enda bedre de to neste årene. Vi har en fantastisk ledelse i TV2 som har gjort en fantastisk jobb. De er framoverrettet og som fortsatt skal satse på engelsk fotball. Det er i hvert fall de signalene vi har fått. Vi som jobber med dette er ærgjerrige, vi vil levere resultater og er ambisiøse og det får vi av vår arbeidsgiver fortsatt lov til å være.

Høydepunkt

- Hva er høydepunktet? Hva vil Børslid peke tilbake på når han skal si hva som har vært det mest minnerike fra tiden med rettighetene på Premier League?
- Vi har gjort utrolig mye gøy. Det har vært Onsite-rigger som har vært fantastiske, tolv timers Build Up til Liverpool-Manchester United, studio på Troll A-plattformen i Nordsjøen, støpte

Amanda-prisen i Haugesund og så skal vi til Lofoten om en liten stund. Vi skal også markere tiårsjubileum, med fantastiske gjester og det vi har hatt hele tiden, folk med en sterk nærhet til Premier League. Det har vært helt rått å være med på. Mange sier at Premier League er dyrt og det er det jo. De prisdrivende er rettighetene. De pengene som brukes til å sende kommentatorer

og ordne studioet i Bergen, koster bare 20 kroner i måneden, en forsvinnende liten del av totalen.

Arne Scheie

- Børslid vokste opp under Tippekampen og har hele tiden vært inspirert av Tippekampen.
- Arne Scheie var lyden av engelsk fotball for meg. Vi hadde bare NRK og jeg så alt av sport. Jeg noterte målscorene i fotballkamper og hadde bøker med all statistikk. Slik holdt jeg på fra jeg var seks år gammel.
  - Du er United-supporter. Forstyrrer det deg at folk vet dette og er de på tå hev når dere snakker om engelsk fotball?
  - Nei. Alle forstår at alle kommer fra et sted. Jeg er United, Børrestad Tottenham, Alsaker Liverpool og Wikestad er Norwich. Sånn er det bare. Vi er fotballfolk. Fotballen for meg er et fag, som jeg har jobbet med som trener, spiller, klubbleder,

reporter, programleder. Det er fotball jeg kan best. Jeg er glad i dette spillet og jeg elsker god fotball. Når du går på jobb 30 helger i året og ser et X antall fotballkamper. Vi elsker denne sporten, derfor er vi der vi er og så må du være så profesjonell at du gjør jobben på så bra du kan, alltid.

Når Manchester Uniteds kamp mot Everton var over, Ole Gunnar Solskjær og Carlos Ancelotti har holdt sine intervjuer og TV2s eksperter forklart seerne om hvordan ting skjedde, så slukkes studiolyset på TV2 i Bergen. Det er to sesonger igjen. To sesonger med fantastisk god underholdning, profesjonalitet til fingerspissene og en programleder og fotballeksperter som elsker jobben sin.

- Det skal vi vise. Og vi gleder oss. Langt der framme ligger avslutningen, men det skal vi ikke tenke på nå. Det er masse timer med fotballunderholdning før den tid, sier Jan-Henrik Børslid.

ENDELIG LYKTES DET FOR PONDUS OG JOKKE

AV: TOR SANDØ

I 25 år har Frode Øverli styrt fotballivene til Pondus og Jokke. Endelig lyktes de begge to.

Uansett hvilket fotballag du følger tett, så kjenner du nok tegneserien Pondus. Bladet som har gått sin seiersgang hele veien fra bergenseren Frode Øverlis blyant, via butikkene og hjem hos tusenvis av store og små.

- Jeg så egentlig ikke for meg den suksessen, sier Frode, som sitter i Bergen, tegner en daglig stripe med Pondus og Jokke og alle som er nær og fjernere i deres univers.

Liverpool og Leeds

Pondus er die hard Liverpool-fan, mens Jokke følger tettest med Leeds United.

- De to ble jo skapt i en periode da Liverpool var i toppen, jagde sitt første Premier League-gull, mens Leeds også opplevde brukbare tider. Men siden gikk det tråere, Liverpool har hatt et par gode øyeblikk i Europa, men siden fortsatt jagde sitt første liga-gull av edleste sort.

Men nå.

- Ja nå, ser det bra ut, sier Frode, som har hatt vinnerstripa liggende en stund. Poengforspranget til Manchester City var for stor til at den kunne forsvinne ut av de røde supporterers hender. Leeds-stripa venter han dog med.

- Jokke var så nært opprykk til den gjeveste ligaen i fjor, uten å lykkes. I år var forsranget stort, før det minket, før de avsluttet sesongen bra og rykket opp. Han har vært forsiktig optimist gjennom hele sesongen. Jeg ville nødig ta av på Jokke sine vegne. De har ligget bra an før og snublet. Men Jokke er en real sliter som har det tøft både her og der, sier Frode som så for seg en real fest på stampuben den dagen Liverpools Premier League-gull og Leeds Uniteds opprykk til Premier League var klar.

Senteret i universet

Øverli var helt klar når han skulle skape sin egen tegneserie. De skulle være fotballinteresserte og de skulle ha Liverpool og Leeds som sine dag.

- Det dukket opp ganske umiddelbart ja. Noe annet spesielt var også at figurene i tegneserien hans blir eldre, noe som er ganske sjelden.

- Det var ikke helt klart at det skulle bli sånn, men da Jokke ble pappa (Gordon, oppkalt etter Leeds-legende McQueen), så bestemte jeg meg for at resten av universet måtte flytte på seg aldersmessig sett.

Frode Øverli er selv en ihuga Liverpool-supporter. Han angret veldig på at han ikke kom seg til Istanbul, der Liverpool vant historiens mest klassiske Champions League-finale mot Milan, men passet på å sikre seg billett til finalen i Athen to år etter, da Milan fikk sin revansje. Etter 2005-finalen tegnet Øverli en av sine mest klassiske Pondus-striper, der Gud tar på seg Liverpool-trøya på stillingen 3-0 til Milan ved pause.

- Er Pondus deg?

- Han har nok noen trekk som han har arvet fra meg, den godeste Pondus, sier Øverli og innrømmer at han aldri hadde sett for seg den suksessen som bladet Pondus ble. Det har vært en veldig hyggelig reise.

- Hvordan var det å endelig se en spiller med rød drakt kunne heve Premier League-trofeet over hodet?

- Stort. Og jeg hadde ikke sett for meg at jeg måtte vente i 30 år. Både jeg og ikke minst Pondus og Jokke har fulgt lagene våre tett i denne perioden. Det har vært mange opp- og nedturer, sier Frode Øverli.

DER BANEHOPPING ER UTDANNING

▶ AV: RAY TØRNKVIST

Banehopping, eller Groundhopping som det heter på det engelske originalspråket, kan man nå ta som en del av utdanningen. Hurdal folkehøyskole, som ligger cirka 70 kilometer nord for Oslo, tilbyr dette i sin pakke som utdanning der samme regler og poenggivning som folkehøyskole gjelder.

Dette er et studium der elevene bor på skolen i internat og det er fotball 24 timer i døgnet. Selve skolen ligger idyllisk til med flott arkitektur. Elevene var en gruppe på 10-12 personer som hadde greie på alt innen fotball tross sin unge alder i tidlig 20 åra. Det var et kunnskapsnivå langt over middels, der de kunne like mye om Bayern München som om Eidsvoll Turn og andre norske og britiske lag. Groundhopper-linja har tidligere fått mye skryt i lokale medier. Og det er ikke vanskelig å være enig. Elevene er i verdensklasse innenfor sitt felt. Her var det gruppearbeid, oppgaveløsninger, fotballtreninger og turer med oppgaver. Lærer Michael Skjæringrud forteller om skoleåret.

Coronakrisen gjorde at det ble mye telefonmøter og oppgaveløsninger eksternt og klubbbesøkene ble lagt på is.

Hvilke type elever går på denne linja?

- Det er elever som er opptatt av fotball og å reise rundt og å lese om fotball og spille spill. Det er ingen som akkurat vil bli spillere, men flere tenker på yrker som journalistikk innenfor sport og fotball. Det blir som et ingeniørstudie eller legestudiet. De er hundre prosent motiverte og absolutt alle leverer. Selv om det blir litt som folkehøyskole er det flott å ta med seg videre i karrieren.

Elevene bor altså på internat med alt inkludert i skoleåret?

- Elevene betaler forstudiet og bor da på internat. Det er tomanns- og enkeltrom. Alle måltider er inkludert og vi har også aktiviteter hele skoleåret. Reisene på fotballturer betales også av skolen. Utenom undervisningen er det aktiviteter som trening og temakvelder. I 2019 besøkte vi både Eidsvoll Turn og Ullensaker-Kisa

og fikk innblikk i klubbene. På vår reise til England ble Wycombe besøkt og vi var i byen Brighouse.

Undervisningen er altså lagt opp rundt Banehopping/Groundhopping og temaer rundt dette?

- Ja, det er forskjellige temaer og gruppearbeid som holder seg rundt temaet fotball. Vi har diskusjons- og tematimer med gruppearbeid, egenoppgaver så det er fotball for alle pengene.

Dere har vært på besøk til klubber i Norge og utenlands. Hva med alkohol og litt festing på disse turene?

- Vi har vært i Tyskland og sett Hannover og Hertha Berlin og vært i England på tur. Det er forbudt med alkohol og festing og dette blir hundre prosent respektert. Alle vet at fotball og øl hører sammen, men vi kjører en litt annen linje, og det er aldri et regelbrudd eller problemer. Alt er konsentrert rundt faget. Vi har oppgaveløsning og også historiske innslag i de land vi reiser til. De som velger en slik linje, er det en spesiell type mennesker som velger dette?

- Nei egentlig ikke. Det er de som liker fotball og banehopping veldig godt. Det er klart som banehoppere flest virker det spesielt, men kunnskapsnivået på andre ting er ikke noe tilbake fra andre. Vi legger også opp undervisningen slik at det også blir læring rundt samfunnsaktuelle temaer.

Det er stort mangfold innen fotballen hos dere og hva de visste om de klubbene de selv ikke var fan av. Her var det jo Lillestrøm, Vålerenga, Rosenborg og Bayern München-supportere som kunne alt om sine klubber men samtidig aksepterer konkurrenten?

- Sånn er det. Kunnskapsnivået er høyt og terskelen for å lære om andre klubber er der hele tiden. Da vi er så mye sammen blir dette naturlig, og selv om de er erkesupportere av sine klubber er alle akseptert.

Dette er et studium da elevene bor og spiser på skolen. Hva koster dette?

- Som all annen utdanning koster dette penger. Det er cirka 120 000 kroner for et skoleår med alt inkludert, og på folkehøyskolenivå når det gjelder studiepoeng.

Vi kommer ikke utenom corona-tiden. Hvordan var den for skolen? Dere gikk glipp av en utenlandstur?

- Ja, vi gjorde det men har gjort det beste ut av det. Vi har hatt fjernundervisning på sosiale medier og lagt opp undervisningen trinn for trinn, slik myndighetene har tillatt. Heldigvis er vi nå snart tilbake til normalen og da er det som vanlig. Vi tarter nytt skoleår i september med tolv forventningsfulle elever.

Hvem bør søke på et slikt studium. Er studiet for alle?

- Som navnet sier, så er det jo for de som er interessert i fotball og banebesøk. Jeg tror du må være litt sånn over middels interessert og like å bo med likesinnede med de samme interessene. Da vil de som begynner her stortrives, sier Skjæringrud.

Dette burde være av interesse for alle fotballinteresserte som er usikre på hva de skal gjøre.

ENDELIG: For to år siden startet Leeds-supportere i Sør-Varanger opp Kirkenes Whites. Denne sommeren fulgte de rundt 25 medlemmene av den ferske Leeds-filialen i Finnmark nervøst med i innspurten av sesongen, som ble kronet med seier. Leder Bjørn Erik Rognmo kan fornøyd ikke seg Leeds-drakta nå når de er et Premier League-lag. På venstre side av bordet sitter Frank Stenbakk, Per Inge Stenbakk, Arthur Ingebrigtsen, Ken Ingebrigtsen og Johnny Bendiksen. På høyre side sitter Kurt-Widar Coucheron, Einar Gabrielsen, Geir Dalvik og leder Rognmo. (Foto: Kirkenes Whites).

STOKE fotballskole har flere ganger vært på besøk i Kirkenes IF og Bjørnevatn IL de siste sesongene. Nå inngår BIL et utvidet samarbeid med Championship-klubben for trenerutvikling og en videreføring av fotballskolene. Opprinnelig skulle det være et nytt fotballskolearrangement før sommeren, men dette ble stoppet av koronasituasjonen. På bildet med fire trenere, er Tom Read, Jack Salvatore, Henry Knight og Chris Hill iført Bjørnevatn-drakter. På det andre får BIL-spiller Even Jervidalo Stoke-drakter av Sam Cartwright, Jack Salvatore og Tom Read. (Foto: BIL).

SMS-TIPS!

Nå er det enklere enn noen gang tidligere
å bli abonnent på Tipsbladet!

(280.- per måned for magasin hver tirsdag, elektronisk utgave inkludert)

 TIPSBLADET

Dr. Jekyll's Pub

BILJARD

**SPILL BILJARD FOR
KUN 2 KR PER MINUTT!**
(VANLIG PRIS ER 3KR PER MINUTT)

WHISKY

**- VI HAR BYENS BREDESTE
UTVALG AV WHISKY**

SPØR OSS GJERNE OM TIPS OG RÅD. VI HAR MYE
KUNNSKAP VI GJERNE DELER MED VÅRE GJESTER

- ET AV BYENS BESTE ØLUTVALG

FOTBALL

**- VI VISER DET SOM ER VERDT
Å SE AV CHAMPIONS LEAGUE,
EUROPA LEAGUE, PREMIER LEAGUE**

**ÅPNINGSTIDER: TIRSDAG-LØRDAG: 13:00 - 03:00 /
SØNDAG-MANDAG: 15:00 - 03:00**

DU FINNER OSS PÅ:

OSLO CITY

ULLEVAAL STADION

SANDVIKA STORSENTER

STRØMMEN STORSENTER

ÅRETS MEDLEMSBLAD SESONGEN 2019/20

AV: RAY TØRNKVIST OG HARALD UNHJEM

NorRam (Derby County Supporters Club Norwegian Branch)

Nok en gang hadde juryen nok å velge i når det gjaldt hvem som gir ut det beste medlemsbladet for sesongen. Det er mange klubber, både store og små som legger mye resurser i dette. Medlemmene elsker å få medlemsbladet i postkassa, selv om det er nok av nytt på sosiale medier om alle klubber.

Engasjementet er stort og denne sesongen falt valget på Derby sitt blad som årets medlemsblad i SBF-familien. Klubben med 414 betalende medlemmer gir ut et blad som har vunnet før, og som denne sesongen tross coronaen har klart å gi ut gode medlemsblader for Derby-supporterne.

NorRam har gitt ut blader med over 500 sider totalt denne sesongen, og minimum 120 sider per nummer fullspekket med historie, betraktninger og flotte bilder i bladet. Bladet er i A4-format med farger og med en glimrende layout og i farger har bladet blitt perfekt, og særlig for en Derby-supporter som i skrivende stund ikke har veldig stor suksess på banen selv med Wayne Rooney i den hvite Derby-overdelen. Statistikk og tabeller løfter bladet opp til hva det er. Her er mye positiv selvkritikk av egen klubb og reisebrev som viser hvilket godt miljø det er for Derby-supporterne i Norge. Unge spillere fra akademiet blir viet mye plass og hvert nummer har fyldig «Memory» om da laget vant ligaen i 1972 og 1975. Parhestene Brian Clough og Peter Taylor blir også minnet i hver eneste utgave.

Hvordan kan bladet bli så bra og ha så mye kvalitetsstoff? Jo, det er mye takket være redaktør Ketil Jakobsen og den dynamiske Inge Haagensen, som skriver det meste av bladet. I tillegg har bladet noen fine faste spalter som hever det enda mer.

Sven Ove Høvring som er supporterklubbens formann er veldig takknemlig for prisen. Han forteller at det legges veldig mye arbeid i å få til et flott og lesverdig medlemsblad, og mener det er redaksjonen som fortjener skryt for dette. Konklusjonen er at prisen for årets medlemsblad er fullt fortjent. Det skal gis stor honnør til redaksjonen samt supporterklubben som bruker mye tid og penger for å lage et topp kvalitetsblad. Selv de som ikke er Derby-supportere vil like bladet med all den variasjonen og det flotte arbeidet som er gjort med Lay Out.

Juryen gratulerer til Derby County og håper suksessen også kommer på banen framover. Juryen hadde også andre gode kandidater som ikke nådde helt opp denne sesongen, med medlemsbladene til Stoke og Liverpool som de nærmeste.

ÅRETS PRIS AV: KARL YNGVAR ØVENSEN FOR NETT OG SOSIALE MEDIER

Aldershot Town FC - Supporters of Norway er vinner av SBFs pris for beste sider på nett og sosiale medier 2020

Supporterunionens pris for nett og sosiale medier gikk i 2020 til Aldershot Town FC – Supporters of Norway. Det er særlig utseendet på internetsida og Facebook-sida, og den høye aktiviteten i forhold til størrelsen på klubben, som har overbevist juryen denne gangen. Facebook-sida har vært driftet siden 2008, mens den nye hjemmesida har vært i sving siden januar 2019. Aldershot Norway blei stifta 20. januar 2008 av Vegar Myrbakken (47) fra Brumunddal. Det andre medlemmet var Terje Hatland fra Namsos. Arne F. Kristiansen er nå nestleder i styret, mens Lars Erik Sjølstad er styremedlem. Vegar Myrbakken er fortsatt styreleder og primus motor for supporterklubben. Til daglig jobber han som salgskordinator for Cloetta Norge.

Aldershot Town FC – Supporters of Norway hadde ved siste opptelling tolv betalende medlemmer. På Facebook-sida er det imidlertid over 40 engasjerte tilhengere, og det er nok bare «et aldri så lite opprykk» til League Two igjen som skal til, før også betalende medlemmer i den norske supporterklubben vil stige. Grunnlegger av supporterklubben og primus motor Vegar Myrbakken er fortsatt styreleder, redaktør for hjemmesida og ansvarlig for Aldershot på Facebook. Underveis i sesongen drar han i gang ukentlige konkurranser med tipping av kampresultat for The Shots på Facebook.

Benytter Aldershot Norway profesjonell hjelp til websida?

Myrbakken sier at de egentlig ikke har mottatt noen hjelp utenfra. Myrbakken har ordnet alt selv. Han har mottatt gode innspill fra de to andre i styret, og da de skulle ordne med mulighet for betaling via Vipps i webshopen, måtte han ha noe bruker støtte, men ellers er det Myrbakken selv som står bak det hele. Aldershot Norway hadde tre fellesturer i 2009, 2011 og 2012. Det har vært

litt fram og tilbake med aktiviteten gjennom ulike hjemmesider siden oppstarten for tolv år siden (Aldershot.no). Men fellesturer har ikke vært aktuelt eller interessant nok etter at klubben rykket ned fra League Two. Mange trenerskifter og mangel på stabilitet hos moderklubben i England (store utskiftninger fra år til år i spillerstallen) har også ført til fallende interesse for fellesturer.

Myrbakken anslår at det går med ca. én time ukentlig utenfor sesong, og kanskje to-tre timer ukentlig i sesong, til å drifte internetsida og Facebook-sida for The Shots. Han legger vekt på at sidene skal være så ryddige og pene som overhodet mulig. Innholdet skal presentere de viktigste nyhetene fra klubben og supporterstoff som er sentralt for de norske tilhengerne. Det hele må deretter struktureres slik at det er lett å finne fram.

Det er vanskelig å si hvordan det vil gå med moderklubben i England nå, med gir supporterleder Myrbakken. - Aldershot Town presenterte nye drakter i juni, og dermed ser det jo ut til at klubben planlegger for en ny sesong. Klubben har imidlertid ingen rik onkel. De selger sesongkort foran en uviss sesong, for å skaffe midler til driften. Som mange andre klubber på dette nivået handler alt om å holde hodet over vannet for øyeblikket. Næringslivet i England sliter generelt sett etter utbruddet av coronaviruset, og da er nok ikke sponsing av fotball det første som står på agendaen, utdyper Myrbakken.

- Dersom noen supportere av større klubber ser seg om etter en mindre klubb på dette nivået, vil Myrbakken oppfordre dem til å oppsøke Aldershot Town. Miljøet er ikke større enn at man lett kommer i kontakt med alle og kan ta også klubbens indre gemakker nærmere i øyesyn. SBF vil med det gratulere Vegar Myrbakken og Aldershot Norway med prisen for beste nett og sosiale medier i sesongen 2019/2020.

I SBFs jury sitter **Tor Sandø** og **Karl Yngvar Øvensen**.

Årets fotballtur til England

Ving er Norges største arrangør av fotballreiser til England. Vårt søsterselskap Thomas Cook Sport er offisiell samarbeidspartner til en rekke storklubber.

Derfor kan vi tilby meget prisgunstige pakker. Alle våre fotballreiser er dekket av pakkereiseloven og vårt medlemskap i Reisegarantifondet gir deg best mulig beskyttelse.

Bestill din fotballreise på
ving.no/fotballturer

**Thomas Cook
Sport**

VING

